

الْمُضْعَفَةُ عِظْمًا ۖ فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ۚ ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۚ

یونہی دغوبے | ہڈی | بیا مونہوا غوستہ | ہڈی کو تہ | غوبہ | بیا پیداکر مونہ | بے | یوے نوے مخلوق
بیا موہفہ پوتہ ہڈی کرل بیا موپہ ہفہ ہڈی کو بانہ غوبہ و خیزولہ | بیا مونہے نہ یوبل نوے مخلوق جو کرکرو

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝ ثُمَّ إِنَّا كُنَّا بَعْدَ ذَلِكَ لَنُيْتُونَ ۝

پس لوے دے | اللہ | دتولونہ بنہ | جوہونکے | بیا بیشکے تاسو | پس | لہ دے نہ | موہ کیونکی بی
نومبارک دے ہفہ اللہ چہ دتولونہ بنہ جوہونکے دے | بیا لہ دے نہ پس بے منروس تاسو مری

ثُمَّ إِنَّا كُنَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ نُبْعَثُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ

بیا | بیشکے تاسو | یہ ورخ | د قیامت | راپور تہ کرے شی | او بیشکے پیداکرل مونہ | ستاسو پاسہ | اووہ
بیا یہ د قیامت یہ ورخ د نوی سرہ راژوندی کیڑی | او مونہ ستاسو د پاسہ اووہ آسمانونہ

طَرَائِقَ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَفِيلِينَ ۝ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

آسمانونہ | اونہ وو مونہ | د خیل مخلوق نہ | غافلہ | اونازے کرے مونہ | لہ آسمانونہ
جوہ کرل | او مونہ (د خیل) مخلوق نہ بے خبر نہ یو | او مونہ لہ آسمان نہ یہ یو کا اندازہ

مَاءٍ ۖ يَقْدِرُ فَاسْكِنْتُهُ فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ

اوبہ | یہ اندازہ | پس تھو کرکرو مونہ دتہ | یہ زمکہ کے | او بیشکے مونہ | یہ لرے کولو | د دے رم
اوبہ راوورولے | بیا ہفہ مونہ یہ زمکہ کے را ایسارے کرے | او بیشکے مونہ د دے یہ ختمولہ بانہ

لَقَدْ رَوْنَا ۖ فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَدَّتٍ مِّنْ خَيْلٍ ۖ وَ

قادر یو | بیا پیداکرل مونہ | تاسو پارہ | یہ دسکرہ | باغونہ | د کجورو | او
ہم قدرت لروہ | بیا مونہ د دے (اوبہ) یہ ذریعہ تاسو د پارہ د کجورو او انکرو باغونہ

أَعْنَابٍ ۖ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ ۖ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝

د انکرو | تاسو پارہ | یہ کے کے | مہوے دی | دیرے | اولہ دے نہ | تاسو خوروی | ادیوہ اونہ
پیداکرل | تاسو د پارہ یہ دے کے کے دیرے مہوے دی اولہ دے نہ خوراکونہ ہم کوئی | ادیوہ بلہ اونہ

تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْثُرُ ۖ بِالدَّهْنِ وَصَبِغٍ لِّلْأَكْلِيِّنَ ۝

چہ راوچی | لہ طور سینا نہ | ہفہ را تو کیڑی | یہ تیلو | او اینکوی سرہ | د خورونکو د پارہ
تے راپیداکرہ چہ یہ طور سینا کے را تو کیڑی | تیل یہ کے پراشہ وی او د خورونکو د پارہ د اینکوی کارہم وکوی

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا

او بیشکے | تاسو پارہ | یہ چار پانیونے | عبرت دے | مونہ خنبو و تاسونہ | لہ ہفہ تہ نہ | چہ د دے یہ خنبو کے دی
او تاسولہ یہ خارو و کے ہم د سبق اخستو موقع دے | مونہ یہ تاسو بانہ د هغوی د خنبو کے خنبو و او تاسو

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ ۖ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝

او تاسو پارہ | یہ دے کے کے | فائدے دی | دیرے | اوخنے لہ دے نہ | تاسو خوروی | او یہ دے بانہ
لہ یہ دے کے کے نورے دیرے فائدے ہم پرے دی اولہ دے نہ تے تاسو خوروی ہم | او یہ دے خارو و

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ ۖ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝

او تاسو پارہ | یہ دے کے کے | فائدے دی | دیرے | اوخنے لہ دے نہ | تاسو خوروی | او یہ دے بانہ
لہ یہ دے کے کے نورے دیرے فائدے ہم پرے دی اولہ دے نہ تے تاسو خوروی ہم | او یہ دے خارو و

وَعَلَى الْفُلْكِ تَحْمَلُونُ ۖ وَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ
 كَشِّرُوا بِلَدِي تَابِعُوا سَوَارِي شَيْءٍ ۖ اَوْ مَوْنِ نُوْحٍ ۖ دَدَةُ دَقَوْمٍ طَرَفَتَهُ وَلِيْلُو ، نُوْدَةُ دَوْنِيْلٍ چہ
 یقَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهِ غَيْرُهُ ۖ اَفَلَا تَتَّقُونَ ۝۲۳
 ے زما قومہ! عبادت کوئی | ذالہ! نشہ دستاسو | بل شوک معبود | سیوا دھفہ نہ | آیتا سونہ ویریری
 ے زما قومہ! تاسو ہم ذالہ تعالیٰ عبادت کوئی دھفہ نہ سیوا ستاسو بل معبود نشہ ، نو آیتا سونہ ویریری
 فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا ۖ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
 ے دوییل | سردارانو | کوم چہ | کافران دود | ددہ لاقوم نہ | چہ نہ دکا | مکر یوانسان | پہ شان ستہ
 نودہ دھفہ دقوم سردارانو دوییل کوم چہ کافران دود ، چہ دے خوشاسو پہ شان یوانسان دے -
 يُرِيدُ اَنْ يَّتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
 غواہی | چہ | فضیلت حاصل کری | پہ تاسو باندی | اوکے پھر غیبتہ | اللہ | نورالیرے بہ دے | فریتہ
 دے غواہی چہ پہ تاسو باندی خیل خان اوچت کری اوکے اللہ تعالیٰ (رسولان رالیرل) غیبتہ نو فریتہ پہ لے رالیرے دے
 مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِيْ اَبَائِنَا الْاَوَّلِيْنَ ۖ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ مِّثْلُكُمْ
 نہ ہرہ آوریل مونیر | داخبرہ | پہ یلارانو زمونیر کہنے | چہ ٹھکنے تیر شوی | نہ دھفہ | مکر یوسرے | پہ کوم چہ یونو
 مونیر خودا خبرہ دخیلو پخوانو مشرانو نہ چرے آوریل لے قدر لہ ہم نہ دہ دخیلو داسر دچہ د یونو ب اشیر رغلے د
 فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ۖ قَالَ رَبِّ اَنْصُرْنِيْ بِمَا
 ے انتظار وکری | ددہ | ترخہ مودے یوسرے | ددہ دوییل | اے زما رہے! زما مدد وکری | پہ دے چہ
 نو تر بوختہ ورنہ انتظار وکری - نوحہ دعو وکری چہ اے زما رہے! زما مدد وکری حکم چہ دوی
 كَذَّبُوْنَ ۖ فَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِ اَنْ اَصْنِعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا
 دوی زہ دروغشن وکنہم | پس مونیر دوی وکری | ددہ طرفہ نہ | چہ تیارہ وکری | کشتی | زمونیر دسنز کوہ وریلو
 لہ دروغشن وکنہم - نو مونیر ورنہ حکم وریلو
 وَاَوْحَيْنَا فَاِذَا جَاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التُّوْرُ فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ كُلِّ
 دویہ حکم زمونیر | پس ہر کہ چہ راشی | زمونیر حکم | او جوش ووی تنوس | نو کنبیوہ | پہ دے کہنے | لہ ہر قسم نہ
 زمونیر پہ حکمے جوہ کری توہ کہ چہ زمونیر حکم (دعاب) راویسیری او دھزک نہ اویہ راو خونیکیری نو دھزقس خاؤ
 زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ ۖ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۖ
 ددہ جنسہ (نرا و مادہ) | او خیل کور والا | سیوا | دھفہ چانہ | چہ وپانڈ شوک | پہ دھفہ باندی | حکم | لہ دوی نہ
 نہ دودہ دودہ پہ کہنے جوہی کیڑدہ او خیل کور والا ہم ، خوہفہ شوک پہ کہنے مہ پیریردہ چہ ددہ وپانڈ و حکم پرے شوکے
 وَلَا تَخَاطَبُنِيْ فِي الدِّينِ ظَلَمُوا ۖ إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ۖ فَاِذَا
 دخیبرے مہ کوہ ماسرہ | دھفہ چا پہ عقلہ | چہ ظلم لے کرے دے | بیشک دوی | غرقید وکی دی | پس ہر کہ چہ
 ددہ دھفہ خلقو پہ بارہ کہنے ماسرہ خبرہ مہ کوہ کوم چہ ظالمان دی ہغوئی بہ خامنا ووییری ، نو بیاختہ وخت

اَسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ فَقَدْ اَحْمَدُ

سم کینے | تہ | او خاک پہ | تاسرہ دی | پہ کشتی کینے | نو دایہ | تو ستائے

چہ تہ او ستا ملگری پہ بیڑی کینے | تہ | نو تہ | دا دالولہ چہ | دھرے تئالائے | اللہ پاک دے

اللہ الذی نَجَّسَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۲۸ وَقُلْ رَبِّ

اللہ | دپارہ | کوم چہ | نہات را کرمونہ | قوم | دظالمونہ | او وایہ | اے زمارہ |

چہ مونہ | دظالم قوم نہ | را خلاص کرو -

اَنْزَلْنِيْ مُزْلًا مُّبَرَّكًَا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۲۹ اِنْ فِيْ ذٰلِكَ

را کرمونہ | ما | پہ منزل | مبارک کینے | او تہ | دیرینہ | را کرمونہ کینے | بیشک | پہ دے کینے

لَايِبٌ وَّاِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ۳۰ ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِينَ ۳۱

نہینے دی | او مونہ | خو و | امتحان کوونکی | بیا | مونہ پیدا کرلہ | پس نہ دی نہ | یوہ بلہ |

(دعوت) | نہینے دی | او مونہ | خوازمیشت کوونکی و - | بیا دی نہ | پس مونہ یوئل قوم را پسند اکرو -

فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اِنْ اَعْبَدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ

بیا ویرلہ مونہ | پہ دی کینے | یو پیچیر | لہ دی نہ | چہ عبادت کوئی | داللہ | نشہ | ستاسو | بل نوک معبود

نو ہغوئی تہ | موخپل (قوم) نہ | یو پیچیر | درولہ | نو (ہفہ پیچیر وویل) | چہ تاسو | اللہ تعالیٰ عباد کوئی | دہفہ نہ | سیوا

غَيْرُهُ ۳۲ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۳۳ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنَ قَوْمِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

سیوا | دہفہ نہ | پس آیا | تاسو نہ | دیرینہ | او وویل | سرداران | ددہ | لہ قوم نہ | کوم چہ | کافران و

ستاسو | بل معبود نشہ | نو آیا | تاسو نہ | دیرینہ | او | دہفہ | قوم سرداران وویل | کوم چہ | منکر و

وَكَذَّبُوْا بِلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنٰهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

او دروغے | دکرلہ | ملاقات | دآخرت | او مونہ | عیش و آرام وکرے وودتی | پہ ژوند | ددنیا کینے

اَوْ دآخرت | راتللے | دروغ کینل | او مونہ | ورلہ | پہ دنیا کینے | راحت او عیش سامانہ وکرے و -

مَا هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ لَا يَأْكُلُ مِمَّا تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ

نہ دے | ما | مکر | یوانسان | پہ شان ستاسو | خوری | لہ ہفہ | نہ | چہ تاسو | خوری

چہ دے | خو ستاسو | پہ شان | یو سرے دے | ہفہ | خوری | کوم چہ | تاسو | خوری

وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُوْنَ ۳۴ وَلٰكِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلُكُمْ

او خینی | لہ ہفہ | نہ | چہ خینی | تاسو | اوکرے | تاسو | خبرہ وعتلہ | دبنیاد | پہ شان ستاسو

او ہفہ | خینی | کوم چہ | تاسو | خینی | اوکرے | تاسو | غونہ | دیوسری | فرمان | پہ خان و منلو | نو

اِنَّكُمْ اِذَا لَخَسِرُوْنَ ۳۵ اَيَعِدْكُمْ اَنْكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ

نو بیشک | تاسو | دغ وخت | نقصان موندونکی | آیا | دوعہ | کوئی | تاسو | چہ | ہرکے | تاسو | مرے | شئی | او شئی | تاسو

بیا | خوتا | سو | پہ | سودہ | تاوان | کینے | پریوتلی | داسرے | خوتا | سو | تہ | وائی | چہ | ہرکے | تاسو | مرے | شئی | او | خوتے

تَرَابًا وَّعَظْمًا اَنْتُمْ مِّنْ خُرْجُونِ ۝۳۵ هِيْهَاتَ هِيْهَاتَ لِمَا
 خاورے | او | ہڈی | نو تاسو بہ | دوبارہ | راویستے شئی | لرے دے | لرے دے | ہفتہ غیر
 او ہڈی شئی ، نو بہ (د نوی سرہ) راویستے شئی - (د عقل نہ) چیرہ لرے دہ چیرہ لرے دہ ، دا
 تُوْعَدُوْنَ ۝۳۶ اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَخَيَا
 تاسو سرے وعدے کوئے شئی | نورختہ نہی | مگر | (ہم دا) زمونہ ژوندی | دنیا | مونہ مرو | او مونہ ژوندی کیو
 وعدہ چہ تاسو سرہ کوئے شئی ، زمونہ دا ژوند خوصوف ہم دنیا ژوند دے چہ شوک مری او شوک پیدا کیو
 وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ۝۳۷ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ اِفْتَرٰ
 او نہ بہ | یو مونہ | دوبارہ | راپا خوئے شئی | نہ دے | دے | مگر یو سرے | چہ جو روی
 او مونہ بہ د مرگ نہ پس (د بیا) ہیچرے نہ راپا خو - دا خو یو داسے سرے دے چہ بہ اللہ تعالیٰ باندے
 عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُۥ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝۳۸ قَالَ رَبِّ
 بہ اللہ باند | دروغ | او نہ یو مونہ | ددہ | منونکی | دہ دوئیل | اے زمار بہ
 دروغ جوہ کری دی | او مونہ ہیچرے کله ددہ خبرہ منونکی نہ یو - نور ہیچرے | دعو کوہ چہ اے زمار بہ
 اَنْصُرْنِيْ بِمَا كَذَبُوْنَ ۝۳۹ قَالَ عَمَّا قَلِيْلٍ لِّيُصْبِحَنَّ نَدِمِيْنَ ۝
 زما مدد کوہ | حکم چہ | دوی زہ دروغ زن و کذب | و خزمایل | بہ لہرہ مودہ کئے | دوی بہ خامخاشی | پنبیما نہ
 نہ زما مدد و کوہ حکم چہ دوی زہ دروغ زن کرے ہم - اللہ ورتہ و وئیل چہ داخلہ بہ چیر زہر بہ خیل و غیرہ پنبیما نہ شئی
 فَاَخَذَتْهُمُ الصَّبِيْحَةُ بِاِحْقٍ فَجَعَلْنَهُمْ عَتَاۗءً فَبَعْدًا
 پس و نیول دوی | یو سخت آوازی | بہ انصاف | پس کھل مونہ دوی | ریزہ ریزہ | پس لرے والہ دوی (د رحمت)
 نو بیا یو سخت آواز بہ حقہ ہفتوی راویول ، نو مونہ دوی ریزہ ریزہ کھل | او ظالمان خلق (د رحمت نہ)
 لِلْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ ۝۴۰ ثُمَّ اَنْشَاۗءُ مِنْۢ بَعْدِهِمْ قُرُوْۤنًا اٰخَرِيْنَ ۝
 ظالم او خلقو دپارہ | بیا | پیدا کھل مونہ | پس لہ دوی نہ | امتونہ | نور
 چیر لرے پر یو تہل - بیا مونہ دہفتوی نہ پس ختے نور قومونہ راپیدا کھل -
 مَا تَسْبِيْۢحُ مِنْۢ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ۝۴۱ ثُمَّ اَرْسَلْنَا
 نہ شئی ورنہ کیدے | ہیچرے یو امت | لہ خیل مقررہ وقت نہ | او نہ | وروستو پاتے کیدے شئی | بیا | ولیدیل مونہ
 ہیچرے یو امت د خیل نیپہ نہ نہ خو ورنہ تہ شئی او نہ وروستو پاتے کیدے شئی ، وریسے مونہ خیل
 رُسَلًا تَتَرٰۤا۟ كَلٰٓمًا جَاۤءَ اُمَّةً رَّسُوْلُهَا كَذَّبُوْهُ فَاتَّبَعُوْۤا
 پیغبران خیل | پرلہ پس | ہرکے چہ بہ | راغے | یو امت نہ | پیغبر دہفتوی | نو دہ بہ دروغ زن و کذب | پس راوستل مونہ
 پیغبران پرلہ پس راو لیدیل ، ختہ وقت چہ بہ یو امت تہ خیل پیغبر ورتے نو ہفتوی بہ دروغ زن و کذب | نو
 بَعْضُهُمْۤ اَبَعُۤا وَبَعْضُهُمْۤ اٰحَادِيْثٌۢ فَبَعْدًا ۝۴۲ لِّقَوْمٍ
 ختہ ددوی | بہ ختہ پس | او کھل مونہ دوی | قصہ | پس لرے والہ دوی | ہفتہ خلقو
 مونہ ہم (پیغبران) یو بہ بل پس ورو لیدیل او دہ ہفتہ خلقو نہ مرقصی جوہ کرے نو چاہے ایمان نہ راو دہ

فَقُلْ اِنَّ اللّٰهَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَوَاٰيَةُ الْاٰخِرَةِ
 وواہ | تو لستائے
 وَقُلْ اِنَّ اللّٰهَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَوَاٰيَةُ الْاٰخِرَةِ
 وواہ | اے زمار بہ
 اِنَّ اللّٰهَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَوَاٰيَةُ الْاٰخِرَةِ
 بیشک | بہ دے
 قُرْۢاۤنًا اٰخَرِيْنَ ۝۴۳
 یوہ بلہ چہ
 اَلَكُمْ فَمِنْۢ مَّنْ يَّهْدِيْ
 یستاسو | بل غول
 وَاٰيَةُ الْاٰخِرَةِ
 وای ، دہفتہ نہ سیر
 لِّذِيْنَ كَفَرُوْۤا
 وچہ | کافران
 وچہ منکر و
 الدّٰۤیۡنِ
 د دنیا کے
 سامانونہ و رکری و
 کُلُوْنَ مِنْۢ
 تاسو کوئے خور
 سو خور
 تَرٰۤا۟ مِّثْلَ
 یاد | بہ شان
 اَنْۢ يَّخْلُقَ
 خان و منکر
 و کذب
 و کذب
 و کذب
 و کذب

لَا يُؤْمِنُونَ ۝ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَآخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا

چه ایمان نداشتند | بیا | ولیبر موسی | موسی | او دده ورور | هارون | خیلو معجزه
هغوی (در حمت نه) مرے پریتل - بیا مونزه موسی او دده ورور هارون راوسیل دخیلو معجزه

وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا

او دلیل | روشانه (سرکه) | طرف د فرعون ته | او دده سردارانوته | نو دوی تکبر وکړو | او دودوی
او دفرکنده دلیل سرکه - فرعون ته او دده سردارانوته ، مکر هغوی تکبر وکړو دده (دیر) سرکش

قَوْمًا عَالِينَ ۝ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا

قوم | کبر کوونکی | پس دوی ووئیل | آیا مونږ ایا راوړو | په دوؤ سوډ | چه په شان زموږ دی | او قوم ددوی
خلق وو - نو هغوی دوئیل چه آیا مونږ د (هیله بیل) دمان غونډ په دوه کسانو باند ایا راوړو؟ حال دا

لَنَا عِبْدُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۝ وَلَقَدْ

زمونږ | غلامان دی | پس دوی دروغمن وکړل دا دواړه | نو دوی شول | له هلاکیدونکو نه | او بیشکه
چه ددوی د قوم خلق زموږ غلامان دی نو هغوی دواړه (پیغبران) دروغمن وکړل پس هغوی هلاک کړه شول، او

آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝ وَجَعَلْنَا

ورکړو مونږ | موسی ته | کتاب | شاید چه دوی | سمه لاس بیا موی | او جوړ کړو مونږ
مونږ موسی ته (تورات نو) کتاب ورکړو چه خلق تره نه سمه لاس بیا موی، او مونږ د مریم خوتی

ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً ۝ وَأَوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رُبُوعٍ ذَاتِ قَرَارٍ

خوتی د مریم | او مور دده | نخبه | او مونږ پناه ورکړه دواړوله | په یو اوجت حله | دا ستونکه قابل
او دده مور یوه غټه او فرکنده نخبه وگرځوله او هغوی له موی یوه اوجته زمک پناه ورکړه چه دا ستونګه

وَمَعِينٍ ۝ يٰٓأَيُّهَا الرُّسُلُ كُوفُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا

او دبووالا (زمک کنه) | اے رسولانو! | خورئ | له پاکیزه خیزونو نه | او عمل کوئ
قابل او جاری او بووالاوه - اے زما پیغبران! تاسو قول پاکیزه خیزونه خورئ او تل د نیکو کارو

صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ

نیک | بیشکه زه | په هغه نه | چه تاسو کوئ | ښه پوهیږم | او بیشکه | دا | ستاسو امت
کوئ ، زه ستاسو په کارونو ښه خبریم - او بیشکه ستاسو د امت هم پوهیږم

أُمَّةً وَاحِدَةً ۝ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ۝ فَتَقَطُّوعًا أَمْرَهُمْ

امت | هم یو | او نه | ستاسو رب یم | پس له مانه ویریئ | پس جدا کړو دوی | خپل کار
امت ده - او زه ستاسو رب یم نو تاسو زما (د نافرمانی) نه وویریئ - بیا خلقو د دین په معاملو

بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۝ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝

په خپل میان کنه | توتو ته | هره یوه | ډله | په هغه نه | چه دوی سره دی | خوشاله دی
که خپل میان جدا کړو ، هره یوه ډله هم په خپله خبره باند خوشحاله ده -

فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ ^{پس پرېږده دوی | په غفلت ددوی کې} حَتَّىٰ حِينٍ ۵۳ ^{ترڅه موده پورې | ترڅه غفلت کې} أَيْحَسِبُونَ أَنَّمَا ^{آیا دوی | آیا ګمان کوی چې} نُنْذِرُهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنٍ ۵۴ ^{مونږ د دوی | مونږ د دوی کور | د دوی پاره} لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ^{دوی له کوم مالونه او ځامن ورکوو ، نو دا ګڼی مونږ ورته زر نرند فائده رسو ؟ دا خبره نه} بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ۵۵ ^{بلکه | دوی نه پوهیږي | بیشکه هغه چې} هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ ^{ده بلکه دوی نه پوهیږي - بیشکه څوک چې د خپل رب د هیبت نه اندېښنه} مُسْتَفْقُونَ ۵۶ ^{مستفقون | او هغه خلق چې هغوی په آیتونو | د رب خپل | ایمان لری | او هغه خلق چې} سَاقٍ ^{ساق - او څوک چې د خپل رب په نخبو باندې پورې ساق - او څوک چې د} هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يَشْكُرُونَ ۵۷ ^{هغوی خپل رب سره | شریک نه مقرر دی | او هغه خلق چې | ورکوی | هغه څه چې ورکوی | او زړونه د دوی} وَجَلَّةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ۵۸ ^{خپل رب سره بل هیڅوک نه شریکوي - او څوک چې ورکړه کوی غومره چې کوی ، او زړونه د} أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ ^{په ویده دی | چې دوی | د خپل رب طرف ته | واپس تلونکی دی | هم دا خلق دی | چې تندې کوی} فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَبِقُونَ ۵۹ ^{دے نه ترهه کوی چې دوی له یوه ورځ خپل رب طرف ته واپس تلل دی - هم دغه خلق دی چې خپله فائده} وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا ^{په نیکو کارونو کې | او دوی | طرف د هغه ته | وړاندې کیدونکی دی | او تکلیف نه ورکوو مونږ | یو نفس ته | مکرر د دغه د طاقن مطابق} رَاحَةً وَلَا نُؤْتُوا ^{په منځه منځه حاصلوی او هم دا خلق په دې کې وړاندې کیدونکی دی او مونږ په هېڅ باندې دوس نه زیات تکلیف نه} قُلُوبَهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ^{او مونږ سره | یو کتاب دے | چې بیان به کړی | حقه خبره | او په دوی به | ظلم نه شی کولے | بلکه} ذَٰلِكَ هُمَّ لَهَا عَمِلُونَ ۶۰ ^{آهږو او مونږ سره یو کتاب دے چې همیشه حقه خبره ښائی او په خلقو به د یوے ذرے هومره ظلم نه کیري} حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ ^{ددوی زړونه | په غفلت کې دی | له دے نه | او دوی د پاره | د دوی عملونه دی | علاوه} دِيَارِهِمْ ^{نابلکه د دے کارانو زړونه د دین د طرف نه غافل پراته دی ، او د دے نه علاوه څه نور (خراب) کارونه} مُتْرَفِيهِمْ ^{د دوی (غفلت) نه | چې دوی هغه | کوی | تردے چې | هرکله | مونږ ونیسو | د دوی خوشحاله خلق} دِيَارِهِمْ ^{دی چې دا خلق ته کوی ، تردے چې هرکله مونږ د دوی مالداره خلق په عذاب کې}

المؤمنون ۲۳
رَدَن | یانیت
بیزل | خپلو موخو
کیروا | خپلو موخو
نیزو کړو | او د دوی
دوا د هغه (دیر) سرک
مونږ دی | او قوم د دوی
باندې اېښادوږه حال د
لکین ۵۴
نکونه | او بیشکه
ی هلاک کړه شول ، او
۵۹
او جوړ کړو مونږ
او مونږ د مریم غوږ
۶۰
د ذات قرآن
م | د استوګنې قابل
له ورکړه چې د استوګنې
وَأَعْمَلُوا
او عمل کوی
او تنل د نیکو کار
نډه اُمّت
استاسوا میند
د اُمّت هم یو
أَمْرَهُمْ
دوی | خپل کار
قو د دین په معام
فَرِحُونَ
خوشحاله دی
شعاع الی

يَا عَذَابٍ إِنَّهُمُ يُجْرُونَ ﴿٥٣﴾ لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِمَّنْ
 رَاوَيْسُو، نو دوی دعوخت چغه کوی (ورته به دوئیل شئی) چمن چغه موهی دله چه زمونډه طرف
 لَا تَصْرُوهٗ ﴿٥٤﴾ كَانَتْ آيَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ عَقَائِكُمْ
 مددنه شی درکوله | بیشکه | دو آیتونه زمونډه | چه لوستل به شول | په تاسو | نو دوی به تاسو | په پوند وخیلو
 نه به ستاسو مدد نه کیږی، زما آیتونه به تاسو نه لوستل شول، نو تاسو به تره نه مخ په ش
 تَنكِصُونَ ﴿٥٥﴾ مُسْتَكْبِرِينَ ۖ بِهِ سِمِرًا تَهَجَّرُونَ ﴿٥٦﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا
 بیرته گرځیدلئ | کبرکونکي | په کفران | په افسانه مشغول شوی | تاسو به پرینودلو | پس آیادوی غورن کوی
 تنبیدلئ، غدره به موکولو، قضی به موتره نه جوړوله، یهوده به لکبادی - آیادوی په دے
 الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَّالَ الْيَمِينِ ﴿٥٧﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا
 په دے کلام کښ | یا راغلی دی دوی ته | هغه څه نه وراغلی | پلاراند دوی | یا ونه پېژندلو دوی
 کلام باند غورونه کړو | یا دوی ته داس څه علم راغله دے چه ددوی وړاند یو مشرانو ته وراغله | یا دوی خپل
 رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ
 پیغمبر خپل | پس دوی | له هغه نه | انکار کوی ؟ | یا | دوی دای چه | په ده | لیونوبه
 پیغمبر ونه پېژندلو | د دے په وجه دوی منکر پاته شول | یا دوی دا وای چه دے سودای دے ؟
 بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَثُرَهُمُ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٥٩﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ
 بلکه | ده خوراوه ددوی | حق | او اکثرله دوی نه | حق | نه غوښوی | او که چرسه پیروی کوله
 نا بلکه هغه خو ورته رښتینه خبره راوړه ده او په دوی کښ په اکثر و خلو باند رښتیا بد لکی او که چر رښتینه
 الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَقَسَدَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ﴿٦٠﴾ بَلْ
 حق | د دوی د خوا هښونو | نو په انتظامه شوی به وو | آسمانونه | اوزمکه | اوزمکه | په مینه ددوی کښ بلکه
 خدای پاک ددوی په خوښه تلے وے نو آسمانونه اوزمکه او څه چه په دے کښ دی تباک شوی به وو، بلکه
 أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٦١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ
 ورکړه غوښودوئ | ددوی نصیحت | پس دوی | دخپل نصیحت نه | مخ راوئ | یا ته غواړه له دوی نه
 مونږ خو دوی ته سودمند خبره ورکولېږله خو دوی د سودمند خبره نه (م) مخ راوئ آیاته ددوی
 خَرَجًا فَخَرَّاجٌ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٦٢﴾
 څه مزدورکي ؟ | پس مزدوری | ستادرب | غوره ده | او دے | دیرښه | رزاق ورکونکے دے
 نه څه معاونه غواړه معاونه خوستا درب دتولونه ښه ده او هغه دتولونه ښه رزاق ورکونکے دے
 وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٣﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 او بیشکه نه | رابلے دوی | طرف د لاسه سم ته | او بیشکه | کوم خلق چه | ایمان نه راوړی
 او بیشکه نه دوی سم لاسه طرف ته رابلے | او بیشکه هغه خلق چه به آخست باند
 منزل ۳

يَا عَذَابٍ إِنَّهُمُ يُجْرُونَ ﴿٥٣﴾ لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِمَّنْ رَاوَيْسُو، نو دوی دعوخت چغه کوی (ورته به دوئیل شئی) چمن چغه موهی دله چه زمونډه طرف لَا تَصْرُوهٗ ﴿٥٤﴾ كَانَتْ آيَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ عَقَائِكُمْ مددنه شی درکوله | بیشکه | دو آیتونه زمونډه | چه لوستل به شول | په تاسو | نو دوی به تاسو | په پوند وخیلو نه به ستاسو مدد نه کیږی، زما آیتونه به تاسو نه لوستل شول، نو تاسو به تره نه مخ په ش تَنكِصُونَ ﴿٥٥﴾ مُسْتَكْبِرِينَ ۖ بِهِ سِمِرًا تَهَجَّرُونَ ﴿٥٦﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا تنبیدلئ، غدره به موکولو، قضی به موتره نه جوړوله، یهوده به لکبادی - آیادوی په دے الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمُ مَّالَ الْيَمِينِ ﴿٥٧﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا په دے کلام کښ | یا راغلی دی دوی ته | هغه څه نه وراغلی | پلاراند دوی | یا ونه پېژندلو دوی کلام باند غورونه کړو | یا دوی ته داس څه علم راغله دے چه ددوی وړاند یو مشرانو ته وراغله | یا دوی خپل رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ پیغمبر خپل | پس دوی | له هغه نه | انکار کوی ؟ | یا | دوی دای چه | په ده | لیونوبه پیغمبر ونه پېژندلو | د دے په وجه دوی منکر پاته شول | یا دوی دا وای چه دے سودای دے ؟ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَثُرَهُمُ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٥٩﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ بلکه | ده خوراوه ددوی | حق | او اکثرله دوی نه | حق | نه غوښوی | او که چرسه پیروی کوله نا بلکه هغه خو ورته رښتینه خبره راوړه ده او په دوی کښ په اکثر و خلو باند رښتیا بد لکی او که چر رښتینه الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَقَسَدَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ﴿٦٠﴾ بَلْ حق | د دوی د خوا هښونو | نو په انتظامه شوی به وو | آسمانونه | اوزمکه | اوزمکه | په مینه ددوی کښ بلکه خدای پاک ددوی په خوښه تلے وے نو آسمانونه اوزمکه او څه چه په دے کښ دی تباک شوی به وو، بلکه أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٦١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ ورکړه غوښودوئ | ددوی نصیحت | پس دوی | دخپل نصیحت نه | مخ راوئ | یا ته غواړه له دوی نه مونږ خو دوی ته سودمند خبره ورکولېږله خو دوی د سودمند خبره نه (م) مخ راوئ آیاته ددوی خَرَجًا فَخَرَّاجٌ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٦٢﴾ څه مزدورکي ؟ | پس مزدوری | ستادرب | غوره ده | او دے | دیرښه | رزاق ورکونکے دے نه څه معاونه غواړه معاونه خوستا درب دتولونه ښه ده او هغه دتولونه ښه رزاق ورکونکے دے وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٣﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ او بیشکه نه | رابلے دوی | طرف د لاسه سم ته | او بیشکه | کوم خلق چه | ایمان نه راوړی او بیشکه نه دوی سم لاسه طرف ته رابلے | او بیشکه هغه خلق چه به آخست باند منزل ۳

بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَسْكُبُوهُ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمُ

لَجُّوْا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْنِيهِمْ (۵۸) مَا يَأْتِيَنَّكَ مِنْ بَشَرٍ مِّنْ ذُنُوبِهِمْ فِى طُغْيَانِهِمْ يَعْنِيهِمْ

نوحاً خا بنہ لکھا وی دوی | پہ خیلہ سرکشی ہے | سرگردا نہ شوی | ادبیشک و نیول مونہ دوی
رے کہو ، نو بیا بہ ہم دوئی پہ خیلہ کراہی کتے | سروہلی پروہلی گرجی - او مونہ دوی پہ عذاب

عَذَابٍ لِّمَا اسْكَنُوا بِأَرْبَعِهِمْ ۖ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٧﴾ حَتَّىٰ

ذَافْتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَاعَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَاهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

پہ دوی پانیا دروازه د عذاب سخت و دردناک و غارتگرانہ حال ہے کہ ان کو وہاں میں مبلسون (میرا) ہے

هُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۱۔ اللہ ہم سے دعا ہے کہ | پیداکرلے تاسو دُپارے | غور و نہ | اوستر کے | او زہونہ | دیر لے
 ۲۔ اللہ تعالیٰ ہمارے ذات دے چہ تاسو لے غور و نہ ، ستر کے او زہونہ در کول ، خو تاسو دیر

مَلَكُوتُ ۝ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ (۱۵)

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ

لے شی اوہم ہفت دے چہ ژوند و رکوی اوڈل کوی اوڈ شے ورے ارول رالول دہفت پھ

سَهَارُ اَزَا اَتَقَعْلُ نَبَا قَالَ اَمْثَلُ مَا قَالَ

دورے | پس آیا تاسو عقل نہ لرئ | بلکہ | دوی وویل | پہ شان | دہشتہ چہ | ویلی دو
تکینے دی | نو آیا تاسو عقل نہ کار نہ اخلئ ؟ بلکہ داخلئ ہم حصہ خبرے کوی لک چہ پخوانو

وَلَوْ أَنَّ قَالُوا ۖ عَادِمْتَنَا وَكَفَّا تَرَابًا وَعِظَامًا ۖ إِنَّا نُوَخِّلُوهُ دَدِي دَائِي ۖ آيَاهُ كَمَا جِه مَرْدُ شُو ۖ اوشو مونڊ ۖ خاورے ۖ ادهد دکی ۖ آيا مونڊ به

دوی دای چه هر که مونید مہاشو او خاومے او هہ دوی شو

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ ۝۸۲

۱۰۱

إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸۳﴾ قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ

نہ دی دا | مکر | قصہ | دیکھو انو خلقو بے سند و خبرے دی۔ (بے پیغمبر!) تہ ورتہ و وایہ چہ بنیاد
دا قول ہیہ ہم نہ دی تہ دیکھو انو خلقو بے سند و خبرے دی۔ (بے پیغمبر!) تہ ورتہ و وایہ چہ بنیاد

وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۴﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ

او حقہ! چہ پوہیہ دی | کہ چرے تاسو پوہیہی؟ | دوی بہ زہ وائی | دالہ | وایہ
زہ کہ او دے د پاسہ و سید و کی خلق قول دچا (مخلوق) دی کہ تاسو تہ خبریہ؟ دوی بہ ضرور وائی چہ دا قول د

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ

پس آیا نہ | قبولی تاسو نصیحت | وایہ | خوک دے | رب | دآؤ آسمانو | اورب
اللہ (مخلوق) دکانو ورتہ و وایہ چہ بنہ نو بیا فکر پڑوے نہ کوئی؟ ورتہ و وایہ | چہ دآو وادو آسمانو رب خوک دے آؤوے

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۶﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ

دعرش | عظیم | دوی بہ زہ وائی | اللہ | وایہ | پس آیا تاسو نہ ویرہی؟
عرش خاوند خوک دے؟ دوی بہ جواب وکری چہ دا حقہ! دالہ دی نو ورتہ و وایہ چہ تاسو تہ نہ ویرہی

قُلْ مَنْ مِثْلُ بَيْدَةِ مَلَكُوتٍ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحْيِي

وایہ | خوک دے | چہ پلاس حقہ! کہے | حکومت | دھر خیز دے | اوم حقہ پناہ و رکوی | او نہ شی پناہ و رکوی
ورتنہ و وایہ چہ حقہ خوک دے چہ دھنہ پلاس کہے دھر خیز واک اختیار دے او حقہ پناہ و رکوی او دھنہ پناہ

وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۸﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى

دھنہ خلاف | کہ چرے تاسو پوہیہی؟ | زہ بہ دوی وائی | اللہ | وایہ | بیا دکم ملے نہ
کہے خوک چالہ پناہ نہ شی و رکوی کہ چرے تاسو پوہیہی (نو وائی) نو دوی بہ فوراً وائی اللہ! نو ورتہ و وایہ چہ

تُسْحَرُونَ ﴿۸۹﴾ بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ

پہ تاسو جادو کولے شی | بلکہ | داؤدے موبو دوی نہ | حقہ خبرہ | او بیشک دوی | دروغ زن دی۔
بیا پہ تاسو لہ کوئے غارے نہ جادو وشی؟ بلکہ موبو دوی تہ حقہ خبرہ رسو دے او دوی یقیناً دروغ زن دی۔

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ

نہ دے نیوے | اللہ | ہیخ اولاد | او نشہ دے | ددہ سرہ | خوک بل معبود | دھنہ و تہ
اللہ تعالیٰ ہیخو کھان لہ خوئے کہے نہ دے او نہ حقہ سرہ بل معبود شریک شتہ، کہ داسے دے

لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ

قول | ہر | معبود | خہ چہ حقہ پیدا اکری و | او غالب بہ راتلو | یوپہ دوی کہے
نو ہر یو معبود بہ خیل مخلوق کھان لہ بیل کہے و | او بیا بہ لے | پہ یو بل باندی حیل

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا

پہ بل باند | پاک دے | اللہ | لہ حقہ خہ نہ | چہ دوی بیا تو | پوہہ دے
اللہ تعالیٰ دھنہ خبرو نہ پاک دے کوئے چہ دوی دھنہ پناہ و رکوی حقہ بیا تو حقہ بہ پناہ

يَصِفُونَ ﴿۹۱﴾ عَلِيمٌ

پہ بل باند | پاک دے | اللہ | لہ حقہ خہ نہ | چہ دوی بیا تو | پوہہ دے
اللہ تعالیٰ دھنہ خبرو نہ پاک دے کوئے چہ دوی دھنہ پناہ و رکوی حقہ بیا تو حقہ بہ پناہ

الْقَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعْلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۵۵﴾ قُلْ
 اَوَيْهَ شَهِيدُ قَوْلِ خَيْرٍ بَانِي دِيرِ شَيْءٍ يَوْهَ دَعَا غَرَضَ دَاجِهٍ دَدُوِّ دَشْرِكٍ دَخَيْرِ نَهْ پَاكِ دَعَا (لَمِ بَغِيرِ كَا) تَهْ
 رَبِّ اِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ ﴿۵۶﴾ رَبِّ
 چِه اَرَمَارِيه! كِه چِه تَه وَبَلَكُ مَاتَه | هَفَه (عَذَاب) | دَكُوم چِه دُوئی سِرَه وَعَدِ كُوشِي | اِی زَمَارِيه
 دَوَايِه چِه اَرَمَارِيه! كِه تَه مَاتَه هَفَه عَذَابِ بِنُودِل غَوَايِه دَكُوم چِه دُوئی سِرَه وَعَدَه شُكُوه دَه نَوَايِه
 فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۵۷﴾ وَانَّا عَلَىٰ نُرِكَ
 نَوْمَه شَامْلُوه مَا | پِه قَوْمِ دَظَالِمَانُوكِيَه | اَوِيَشَكِه مَوْتِه | پِه دَعَا چِه | دُنِيَايَوَاتَه
 زَمَارِيه! مَايِه دَعَا ظَالِمَانُوكِيَه مَه شَامْلُوه - اَو مَوْتِه پِه دَعَا خَيْرَه پُورَه قَدَرَتِ لِرُوحِ كُومَه
 مَا يَعْدُهُمْ لَقَدَرُونَ ﴿۵۸﴾ اِدْفَعْ بِالنِّفْتِ هِيَ اَحْسَنُ
 هَفَه چِه وَعَدَه كُوشِي سِرَه | قَادِرِيُو | مَقَابِلَه وَكُوه | پِه دَعَا طَرِيَقَه | چِه دِيرَه بِنُودِي
 وَعَدَه مَوْتِه دُوئی سِرَه كُودِ هَفَه تَانَه هَم وَبَيَايُو - (لَمِ بَغِيرِ كَا) تَه دَدِي دَعَا خَيْرَه پِه جَوَابِ كِيَه هَفَه دَوَايِه كُومَه
 السَّيِّئَةِ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿۵۹﴾ وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ
 دَبَلَايِي | مَوْتِه | دِيرِ شَيْءٍ بُوَه پُورَه پِه هَفَه چِه دُوئی بِيَايُو | اَو دَوَايِه | اِی رِبَه زَمَارِيه اَزَه پَنَاهِ غَوَايِه سَتَا
 چِه غَوَايِه دَه اَوْفَه چِه دُوئی بِيَايُو هَفَه مَوْتِه دِيرِ شَيْءٍ مَعْلُومِ دِي اَو دَعَا وَكُوه چِه اِی زَمَارِيه! زَه دَشِيْطَانَانُوه
 مِنْ هَمَزَتِ الشَّيْطَانِ ﴿۶۰﴾ وَاعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يُحْضِرُونِ ﴿۶۱﴾
 وَسُوسُوْنَه | دَشِيْطَانَانُو | اَو دَه پَنَاهِ غَوَايِه سَتَا | اِی زَمَارِيه! | چِه دُوئی رَاشِي مَاتَه
 دَسُوسُوْنَه تَا سِرَه پَنَاهِ غَوَايِه - اَو اِی زَمَارِيه! زَه لَه كَخْبِرَه نَه هَم سَتَا پَنَاهِ غَوَايِه چِه هَفُوئِي مَالَه رَاشِي
 حَتَّىٰ اِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿۶۲﴾
 تَرَدِي چِه | هَرَكِه رَاشِي | يَوْتَه لَه دُوئی نَه | مَرَكِ | نَوَايِي پِه | اِی زَمَارِيه! | بِيرَه وَكُوه مَا
 تَرَدِي چِه هَرَكِه پِه دُوئی كِيَه چَالَه مَرَكِ رَاشِي - نَوَايِي اِی زَمَارِيه! مَادُوِيَارَه دُنِيَا تَه وَلِيْرَه -
 لَعَلِّيْ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ
 كِيَشِي چِه اَزَه عَمَلِ وَكُومِ | نِيَكِ | پِه هَفَه (دُنِيَا) كِيَه چِه بِيرِيَه دَه مَا هِيْجَه كَلِمَه | دَاخِرِيَه خَبِرَه دَه | چِه دَعَا
 دِيَارَه دَدِي چِه كُومَه (دُنِيَا) مِ پِيرِيَه دَه پِه هَفَه كِيَه خَه نِيَكِ كَارُونَه وَكُومِ! هِيْجَه كَلِمَه - دَاخِرِيَه يَوْتَه خَبِرَه دَه
 قَالِهَا وَمَنْ ذَرَاهُمْ بَرَزَخُ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۶۳﴾
 دِيرِيَكِه دَه دَعَا | اَو دَدُوئی دَوَايِي دَه (خَو) | يَوْتَه پِرِدَه دَه | تَرَهْفَه دَرِيْجَه پُورَه چِه | دُوئی پِه (دَوَايِه) رَايَاغُوَشِي
 چِه دَعَا كَاغَرِيَه وَايِي اَو دَدُوئی كِيَه تَه پِه يَوْتَه پِرِدَه دِي تَرَهْفَه وَخَه پُورَه چِه هَرَكِه دُوئی دَوَايِه رَاغَرِيَه دَه
 فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا تَسَاءَلُونَ ﴿۶۴﴾
 پَسِ اَمَّا چِه يَوْتَه دَعَا شِي | اِی شِيْطَانِي كِيَه | اَو نَه وَشِيَه دِي | دَدُوئی پِه مِيْجَه كِيَه | پِه دَعَا وَكُومِ | اَو نَه خُوكِ دِيرِيَه پُورَه كُوشِي
 شِي | تَرَهْفَه وَخَه چِه شِيْطَانِي يَوْتَه دَعَا شِي | اَو نَه وَشِيَه دِي | دَدُوئی تَرَهْفَه وَخَه پُورَه چِه هَرَكِه دُوئی دَوَايِه رَاغَرِيَه دَه

لُؤْمِنُونَ ۳۳
 تَا
 هَا
 اَوَايِه چِه بِنُودِي
 هَا
 قُلْ
 نَه
 اَوَايِه
 وَايِي چِه دَاغَرِيَه
 هَا
 وَرَبِّ
 اَوِيَشَكِه
 شُوكِ دَوَايِي
 قُوتُونَ ﴿۵۵﴾
 نَه وَبِيرِيَه
 رَسَنَه وَبِيرِيَه
 وَلَا يُجَارُ
 نَه شِيْطَانِ وَكُومِ
 اَو دَه هَفَه پَنَاهِ
 فَاتِي
 اِیَا دَكُوم كَلِمَه
 نَوْرَتَه وَوَايِه چِه
 يَزْبُونِ ﴿۶۰﴾
 غَرَن دِي -
 ثَرَن دِي -
 اِذَا
 مَعْبُودِي دَه دَوَايِي
 تَه | كِه دَاغَرِيَه
 قُضَاهُمْ
 پِه دُوئی كِيَه
 بَانِي دَه
 عَلِيمِ
 يَوَه دَعَا
 نَوِي هَفَه پَنَاهِ

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۳۲﴾ وَمَنْ

پس دچاچه | درنه شوله | تله (د نیکو) | نو هم هغه به وی | کامیاب | او دچاچه | او دچاچه (د عمل) | تله درنه شی نو هغه کسان به کامیاب شی -

خَفَتْ مَوَازِينُهُ ۖ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ

سپکه شوه | تله (د نیکو) | پس هم دغه خلق دی | کوموچه | نقصان کېه و ساتل | خپل ځانونه | تله سپکه پلته شی ، نو دا هغه خلق دی چه خپل ځانونه د خپله لاسه بیلودل ، او

فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿۳۳﴾ تَلَفَحَ وَجُوهُهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا

په دوزخ کېه به | دوی همیشه اوسیدو | د ویه سوزوی | مخونه د دوی | اوس | او دوی به | په دیکه همیشه به په دوزخ کېه اوسیدو | (د دوزخ) | اور به | د دوی مخونه د سوزوی او هلته به د دوی مخونه وران

كَاكِبُونَ ﴿۳۴﴾ أَلَمْ تَكُنْ أَتَىٰ تُتَلَّىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿۳۵﴾

بد صورتو دی | آيا زما ايتونه نه شول لوستل | په تاسو | خوتا سو به هغه | دروغ گنډل - شی - آيا زما حکومونه به تاسو ته نه شو اوسولې ؟ او تاسو به هغه دروغ ژن گنډل -

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿۳۶﴾

دگه وائی | اے زموږ ربه ! | غالبه شوه | په مونږ باند | بد بختي زموږ به | او د و مونږ به | يو ډله | بے لارے - هغوئ به وائی چه ا زموږ به ربه ! مونږ خپله بد بختي راکړې کړې وو او مونږ د لارې نه بے لارے شوی خلق وو -

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿۳۷﴾ قَالَ

اے زموږ ربه ! وباسه مونږ | له دښته | بيا که چرې | مونږ دوباره وکړو | نو بيشکه مونږ به | ظالمان يو | د و به فرمائی اے زموږ ربه ! اوس مونږ د دښته نه اوباسه که مونږ دوباره داسه کارونه وکړو نو بيشکه مونږ به ظالمان يو الله تعالی به

اَخْسَوْا فِيهَا وَلَا تَكْلِمُونَ ﴿۳۸﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي

لرے شی تاسو | هم په دیکه به یی | او ماسره خبره مه کوئ | بيشکه هغه | وه | یوه ډله | زما له بندگانو نه د فرمائی چه لرے شی هم په دیکه براته وئ او ماسره خبره مه کوئ ، حقیقت داده چه زما د بندگانو یوه ډله وه چه دا

يَقُولُونَ رَبَّنَا أَمَّا فَأَعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ

دوی به وئیل | اے زموږ ربه ! | مونږ ایا راوړو | پس و بخشه | مونږ | او رحم وکړه په مونږ | او ته | د تونوښه د عابه نه کوله چه اے زموږ ربه ! مونږ ایا راوړو د تونوښه وکړه او رحم رايانډ وکړه او ته د هر چا نه زیات

الرَّحِيمِينَ ﴿۳۹﴾ فَاتَّخَذُوا لَهُمْ سَخِرًا حَتَّىٰ آنسَوْكُمْ ذِكْرِي

رحم کوونکي یی | نو کوله به تاسو د هغوئ سره | تونو | تودے چه | دوی هیر کړو تاسو نه | زما یاد رحم کوونکي یی ، نو تاسو هغوئ پورے تونو د وکړه تودے چه دغه مشغولا درنه زه هم هیر کړم

وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿۴۰﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا

او تاسو به | هغوئ پورے | خندا کوله | بيشکه ما | بدله وکړه دوی ته | نن ورځ | په بدله کېه د دوی به او تاسو لکياوئ په هغوئ پورے موخندا کله کوله - نن ما هغوئ ته د صبر بدله دا ورکړه چه یوازے

مَنْزِلٌ

أَنَّهُمْ هُمُ الْفَاقِرُونَ ۝ قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ

ہم دوی دی | مراد تہ رسید وئی | وہ وائی (اللہ) خومرہ مودہ پاتے شوی و تاسو | پہ زمکہ کنے | پہ شہیر

سِنِينَ ۝ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَائِدِينَ ۝

د کلونڈ | دوئی بہ ووائی | پاتے شومونڈ | یوہ ورخ | یاخہ | د ورخ | پس پیوس وکرہ | لہ شہیر کوونکہ

استون پاتے وئی ! ہفوی بہ ووائی | چہ یوہ ورخ قدر بہ پاتے ویدا ورخہ لبرہ حصہ بہ ویدا | شہیر کوونکہ (فرشتہ) نہ پیوس

قُلْ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ أَفَحَسِبْتُمْ

کہ فرمائی نہ وئی پاتے شوی تاسو | مگر | لبرہ مودہ | کاش | چہ تاسو | پوہید | پس آیا تاسو خیال کرے ویدا

وکرہ | (اللہ بہ) و فرمائی چہ تاسو (پہ دنیا کنے) | چہیر نہ بلکہ لبرہ مودہ پاتے وئی کہ تاسو پوہیری | آہا تاسو دا خیال ویدا

أَنَّا خَلَقْنَاكُمْ عِبَادًا وَأَنتُمْ إِلَيْنَا لَآتِرْجِعُونَ ۝ فَتَعَالَى

چہ بیشک | مونڈ پید اکری وئی تاسو | بے کارہ | اوچہ تاسو بہ | زمونڈ طرف تہ | نہ شئی رگرخوے | پس پیرا وچتہ

چہ مونڈ تاسو بے فائدے پید اکری یئی | او دا چہ تاسو بہ زمونڈ طرف تہ واپس نہ رگرخوے | ہفہ اللہ چہ بادشاہ

اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝

اللہ | بادشاہ | حقیقی | نشتہ کبیل شوک معبود | سبوا ہفہ نہ | مالک | د عرش | قدر مند

حقیقی دے دھہ شان اوچتہ کہ دھہ نہ سیوا بل معبود نشتہ | ہفہ د غرت والا د عرش مالک دے |

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا

او شوک چہ | و بلی | اللہ سرہ | معبود بل | چہ نشتہ دھہ دلیل | ددہ سرہ | ددے | نو بیشک چہ

او شوک چہ د اللہ سرہ د بل معبود بل نہ کوئی | سرہ ددے چہ ہیخہ دلیل و سرہ پرے نشتہ نو دھہ

حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝ وَقُلْ رَبِّ

حساب ددے | ددہ د رب سرہ دے | بیشک خلاصہ بہ نہ موی | کافران خلق | او دوائیہ | لہ زماریہ |

حساب بہ خامخا د خیل رب سرہ کیری | دا یقینی دے چہ کافران کامیا بیدے نہ شئی اوتہ دا وایہ چہ زماریہ |

اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ۝

عفوہ وکرہ | اوپہ مارحم وکرہ | اوتہ | د قوونہ نبیہ | رحم کوونکہ یئیہ |

مَا وَجَّهَ سُوْرَةُ النَّوْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّكُوعَاتِ

سورہ نور پہ مدنیہ کہے نازل شو پہ | (شورہ) د اللہ پہ نامہ چہ لوئے مہربان دیزیا رحم کوونکہ دے کہے ۶۴ آیتونہ او رکوع کاڈی

د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ کو مہربان دیزیا رحم خاوند دے

سُوْرَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَقَرَّضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

دا سورہ | چہ نازل کرے دے مونڈ دا | او فرض کرے دے مونڈ دا | او نازل کول مونڈ | پہ دے کہے | آیتونہ | واضح

دا سورہ | کوم چہ مونڈ نازل کرو او دے (حکونہ مویہ تاسو) فرض کول اوپہ دے کہے موصاف صفا حکونہ نازل کول

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ① الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ

کیا لاد چکنا سو | نصیحت حاصل کری | زنا کارہ بیٹھ | او زنا کار سرے | پس دھئی | ہر | یو
چہ تاسو نصیحت حاصل کری ، زنا کارہ بیٹھ | او زنا کار سرے | پہ دواہو باندی ہر یو

مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ

لہ دوی نہ | شل | ددرے | اونہ | راجی ستاسو | پہ دواہو باندی | رحم
شل شل ددرے دھئی ، او ستاسو د پہ دے دواہو باندی | اللہ تعالیٰ پہ حکم

فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

اللہ پہ دین بے | کہ چرے تاسو | ایمان لری | پہ اللہ باندی | او پہ ورخ | ذ آخرت
چلو کہ بے ہیچ ترس نہ راجی ، کہ چرے تاسو پہ اللہ تعالیٰ او ذ قیامت پہ ورخ | باور لری -

وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ② الزَّانِي لَا يَنْكِحُ

او بکار د چہ حاضر | عذاب ددوی | یوہ چل | د مسلمانانو | زنا کار سرے | نکاح نہ کوی
او بکار دی چہ د دے دواہو تنو سزائے د مسلمانانو یو تو لے حاضر (ولاد) وی ، زنا کار سرے زنا کارے بیٹھے یا

إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً ③ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ

مکر د زنا کارہ بیٹھے | یا مشرکے بیٹھے سرے | او زنا کارہ بیٹھے | نکاح نہ کوی دسرے | مکر زنا کار
مشرکے بیٹھے نہ سیوا بل چاسرے واد نہ کوی | او زنا کارے بیٹھے سرے ہم بغیر د زنا کار سرے یا مشرک سرے نہ

أَوْ مُشْرِكَةٍ ④ وَحَرَّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ⑤ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ

یا مشرک سرے | او حرام شوے | داکار | پہ مؤمنانو | او کوم خلق چہ | تہمت لکوی
بل خوک نکاح نہ کوی او د اعل مؤمنانو د پارہ حرام مقرر کرے شوے | او ہفہ خلق چہ پہ پاک منو

الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ

پہ پاک لمونہ بیٹھو باندی | بیا | نہ راوی دوی | خلور | گواہان | پس د دھئی دوی
بیٹھو باندی تہمتونہ ونگوی ، بیا خلور گواہان (پہرے باندی) پیش نہ کرے شی ، نو ہغوی اتیشا

ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ⑥ وَأُولَٰئِكَ

اتیشا | ددرے | او مہ قبلوی | ددوی | گواہی | چرے (ہم) | او ہم داخل
ددرے د دھئی ، او بیا ہیچرے د ہغوی ہیچ گواہی مہ قبلوی ، او ہم دغہ خلق

هُمُ الْفَاسِقُونَ ⑦ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ

فاسقان دی | مکر | کوم خلق چہ | توبہ وکری | پس | لہ دے نہ
بد کردارہ دی ، ہر ! خوک چہ د دے کار نہ پس توبہ و باسی | او د خیلو عملونو

وَأَصْلَحُوا ⑧ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑨ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ

او اصلاح لے کرے | نو بیشک | اللہ | دیر بخشنیک | رحم کوئے | او کوم خلق چہ | تہمت ونگوی
اصلاح وکری - نو بیشک اللہ تعالیٰ دیر بخشنیک مہر بان دے - او کوم خلق چہ پہ خیلو بیٹھو باندی

أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ

پہ خپلو بیویوں | ادنیٰ وی | دوی سرہ | گواہان | سیوا | دخیل ذات نہ | نو گواہی بکار دہ

ذُنَاغِيبٍ وَلَكُلٍّ أَوْ هَفْوً سِرًّا دَخِيلٌ مُّاتٌ نَّه سَبَّوْا نَوْرًا وَهَانَتْ نُوْیْ نُوْدَا سَ سَرِیْ دَ

أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۝۶

دو لہ دوی نہ | خلورخلہ | گواہی (قسم) | پہ اللہ | چہ بیشک دہ | رشتیئے دے -

گواہی صوڈ داسے چہ ہفہ یہ خلورخلہ پہ اللہ تعالیٰ قسم خرمی چہ بیشک ہفہ پہ خپلہ دعویٰ کیے رشتیئے دے

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝۷

اوپہ پنجم خل | داچہ | لعنت دوی | داللہ | پہ دہ | کہ بچرے وی دے | لہ دروغ ویونکونہ

اوپہ پنجم خل یہ داسے ووائی چہ کہ بچرے ہفہ دروغزن وی نو یہ ہفہ د اللہ تعالیٰ لعنت وی

وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابُ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ

اولرے کوئے شی | لہ دہ رشتیئے نہ | عذاب (دخیرہ) | چہ گواہی ورکری | خلورخلہ گواہی | پہ اللہ

اود شی نہ سزا پہ دے شان سرہ لرے کیگشی | چہ ہفہ د خلورخلہ پہ اللہ تعالیٰ بانڈی قسم د خوری

إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۝۸ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ

چہ بیشک دے | لہ دروغ ویونکودے | اوپہ پنجم خل | داچہ | غضب دوی | داللہ

چہ داسرے دروغزن دے | اوپہ پنجم خل داسے ووائی چہ یہ ما د اللہ تعالیٰ غضب

عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۹ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

پہ دے (بشک) | کہ بچری دے | لہ رشتیئا ویونکونہ | اوکہ بچرے دہ | فضل | داللہ | پہ تاسو

رانازل شی کہ دا سہرے رشتیئا وائی - اوکہ داللہ تعالیٰ فضل اومہر بافی دربانڈ نہ و اودانڈ

وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۝۱۰ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ

اوددہ رحمت | اوداچہ اللہ | توبہ قبولونکے | حکمت والا دہ | بیشک کوم خلق چہ | راغلل | پہ تہمت سرہ

نہ و چہ اللہ تعالیٰ توبہ قبولونکے د حکمتو نو خواندہ د (نوپہ نو مصیبت کیے بہ برانہ وی) - کومو خلقو چہ (پہ عائشہ بانڈی) تہمت ولکولو

ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا

چہ گمان کیے کہ | مؤمنان و مسرور | او مؤمنان و نبھو | پہ خیلو خلقو | ذنب کی | او ویلے دوی

ہذا إِنْكَارُ صَبِيحَةٍ ۱۲ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءٍ

چہ داخو | بہتان دے | بنکارہ | ولے لاندہ و ستل دوی | پہ دے خبرہ | خلود | گواہان

وَيُبْلَىٰ لَهُمْ فِي هَذَا خَوْفٌ بِكَارِهِ بُهْتَانُ دَعَا - دوی پہ خیلہ خبرہ بانی ولے خلود گواہان پیدا نہ کول ۹ نوہلہ

فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ ۱۳

پس ہر گاہ چہ راندہ و ستل دی | گواہان | پس دے کسان | پہ نزد اللہ | دروغ زن دی

چہ دوی گواہان راندہ و ستل شول ۱ نو پس اللہ تعالیٰ پہ نزد (خو) ہم دوی دروغ زن شول -

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

او کہ چہ نہ دے | فضل | اللہ | پہ تاسو | او دے رحمت | پہ دنیا کینے | او آخرت (کینے)

لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۴ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ

نور سید پہ و ناتوا پہ وجہ دے | چہ مشغول شوی تاسو | پہ ہفت کینے | عذاب | دیر لوئے | ہر گاہ چہ تاسو راوستلہ داخو

چہ پہ کومہ مشغلہ کینے | پریوتی وی نو پہ دے کینے بہ دربان لوئے آفت رانازل شوے وو، کوم وخت چہ تاسو

بِالْأَسْنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ يَا قَوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ

پہ خیلو زبوا | او تاسو ویلہ | پہ خیلو خلوسرہ | ہفت خبرہ چہ نشستہ | تاسوتہ | دے | (حق) علم

داخبرہ | تر خے نقل کولہ | او پہ خلد موہفہ خبرہ کولہ چہ تاسو ترے نہ خیلہ خبر نہ وی | او

وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ۱۵ وَلَوْلَا

او تاسو کہ نہ لہ دا | معمولی خبرہ | او ہفت وہ | پہ نزد اللہ | دیرہ لویہ - | او ولے ونہ شوہ

او دا مو معمولی خبرہ کہ نہ لہ حال دا چہ اللہ تعالیٰ پہ نزد دیرہ غنہ (خرابہ) خبرہ دے - او خے وخت

إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا

ہر گاہ | او رید لو تاسو غنہ تہمت | چہ ویلے تاسو | نہ دی مناسب | موئزلہ | چہ پہ زبہ راوہ و موئزلہ | داخبرہ

چہ تاسو او رید لے وہ نو دے موولے نہ ویل چہ موئزلہ دے خبرہ دے | نہ ایستل نہ بنا بیوری

سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۱۶ يَعِظُكُمْ اللَّهُ أَنْ

تہ پاک پئے | داخو | بہتان دے | دیر لوئے | نصیحت کوی تاسوتہ | اللہ | دے خبرہ چہ

سبحان اللہ! داخو دیر لوئے بہتان (دروغ) دی - (داوری) اللہ تعالیٰ تاسوتہ نصیحت کوی، کہ چہ

تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۱۷ وَيَبَيِّنُ اللَّهُ

تاسو دوبارہ (میں) کوئی | دے کار | ہیڈ کلہ | کہ چہ پئے تاسو | مؤمنان | او بیانی | اللہ

تاسو مؤمنان یی نو بسا ہیچہ دے کار و نہ کری - او اللہ تعالیٰ تاسو دوبارہ کہ

لَكُمْ الْآيَاتُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۱۸ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ

ما سو د پاره | آیتونه | او الله | پوهه | د حکمت خاوند دی | بیشکه | کوم خلق به | غواړی
(مصافحه) بیانوی | او الله تعالی په هر څه پوهه د حکمت خاوند دی. بیشکه کوم خلق به دا غواړی

أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

په خوره شی | په حیاتی | په هغو خلقو کې به | مؤمنان دی | هغوی د پاره | عذاب دی | دردناک
په | په مؤمنانو کې | په حیاتی خوره شی | هغوی د پاره | په دنیا او آخرت کې

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۝ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝۱۹

په دنیا کې | او په آخرت کې | او الله | پوهیږی | او تاسو | نه پوهیږی -
دردناک عذاب مقرر دے - او الله تعالی نه دهره خبره علم دے او تاسو نه پوهیږی

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ

او که پوره نه دے | فضل | د الله | په تاسو | او د د رحمت | او داچه | الله | دیر مهربان
او که پوره تاسو باید د الله تعالی فضل او د د رحمت نه دے (نو تاسو به سخت ترینه سزا درکړه شو) او داچه الله تعالی

رَحِيمٌ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۝

رحیم کوونکے | اے ایمان خاوندانو! | مه روانیږی | په قدمونو | د شیطان
پروږی کوونکے مهربان دے - اے مؤمنانو! تاسو د شیطان په قدمونو پس مه

وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ

او څوک به | پیروی کوی | د قدمونو | د شیطان | نو بیشکه هغه | حکم کوی | د بے حیایی
او څوک به په شیطان پس روات شی | نو هغه خو همیشه د بے شرمی او د بدو کارونو لار

وَالْمُنْكَرِ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا

او د بدو کار | او که پوره نه دے | فضل | د الله | په تاسو | او د د رحمت | نو پاک شو به نه وو
پارے نیای | او که په تاسو باید د الله تعالی فضل او مهربانی نه دے نو په تاسو کې به هیڅوک

مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ

له تاسو نه | هیڅ کس | هیڅ کله | لیکن | الله | پاکوی | څوک به غواړی
هیڅوک پاک شو نه وو | خو الله تعالی به د پا په حقله وغواړی نو هغه پاک او صفا کوی

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلَا يَأْتِلْ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ

او الله | آویدونکے | پوهه دے | او قسم د نه خوری | د فضیلت خاوند | له تاسو نه
او الله تعالی هر څه آوری په هر څه پوهه دے - او په تاسو کې څوک به د بزم کوی او د خزانو روزی خاوندان

وَالسَّعَةِ ۝ أَنْ يُوتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ

او فراخی خاوند | چه د نه | درکوی | خپلوانو ته | او مسکینانو ته | او هجرت کوونکو ته
په | نو هغوی د خپلوانو | مسکینانو او د الله تعالی په لاس کې هجرت کوونکو ته د څه نه ورکولو

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٣٦ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ

پہ لاسے کہنے | ڈالنے | اوپکار دہ چہ عفوہ وکری | او درگزس وکری | آیا تاسونہ خوشیوی | چہ معاف کری | قسبونہ نہ خوسری اوپکاری چہ معافی ورتہ کوی او درگزس نہ کاراخی، آیا دامو خوشیہ نہ دہ چہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ تَنَاسَوْا اللَّهَ وَابْتَغُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ يَوْمَئِذٍ لَمُتَّعِينَ ٣٧ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ

اللہ | تناسو | او اللہ | دیر بختیونک | مہربان دے | بیشک | کوم خلق چہ | تہمت لگوی | درتہ بختیہ وکری، او اللہ تعالیٰ دیر بختیونک مہربان دے۔ ہفہ خلق چہ پہ پاک طسو، بے خبرہ

الْمُحْصَنَاتِ الْغُفْلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پہ پاکدامنو | بے خبرہ | او مؤمنانوی باند | لعنت شوہ چہ دوی | پہ دنیا کیے | او پہ آخرت کیے | او ایماندارو بنحو باند تہمتونہ لگوی، نو پہ هغوی باند پہ دنیا او پہ آخرت دواو لکے لعنتونہ ویری

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٣٨ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ

او دوی دپارہ | عذاب دے | دیر لوکے | پہ هفہ ورخ چہ | کواھی بہ ورکوی | پہ دوی باند | ژبے ددوی | او هغوی لہ دروند عذاب مقرر دے۔ پہ هفہ ورخ چہ خیلے ژبے او خیل لاسونہ او خیلے بنے

وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٣٩ يَوْمَ يُؤْفِكُ

اولاسونہ ددوی | او بنیہ ددوی | دھفہ شہ | چہ کول بہ دوی | پہ دغہ ورخ | پورہ بہ ورکوی دوی | بہ پورے پہ خیلہ کواھی کوی چہ دوی خہ کارونہ کول۔ پہ دغہ ورخ بہ اللہ تعالیٰ دوی تہ

اللَّهُ دِينَهُمْ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ٤٠

اللہ | بدلہ ددوی | پہ انصاف | او دوی بہ پوهشی | چہ بیشک اللہ | ہم دے برحق دے | (حق) واضح کوونک | دے پورہ پورہ سزا ورکوی او دوی تہ بہ معلومہ شی چہ اللہ تعالیٰ واقعی رشتیہ او دھہ خیرہ پنکارہ کودکے دے

الْخَبِيثَاتِ لِلْخَبِيثَاتِ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتِ لِلطَّيِّبِينَ

ناپاکے بنیہ | دناپاکو سزو دپارہ دی | او ناپاک سری | دناپاکو بنحو دپارہ دی | او پاکے بنیہ | پاکو سزو دپارہ دی | ناپاکے بنیہ دناپاکو سزو لائق دی، او ناپاک سری دناپاکو بنحو لائق دی، او پاکے بنیہ دناپاکو سزو

وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ

او پاک سری | پاکو بنحو دپارہ دی | داخلن | بری دی | لہ هفہ شہ نہ | چہ دوی وائی | او دوی پورہ | او پاک سری دناپاکو بنحو لائق دی، داخلن دے (شریر دے) خبرونہ بالکل پاک دی (او) دوی دے

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٤١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا

بختیہ نہ دہ | اور شاق | دعت | اے ایمان خاوندانو! | دننہ مہ ورکوی | کوردونہ تہ | پورہ بختیہ او دعت روزی دہ۔ اے ایمان خاوندانو! | دخیلو کوردونہ نہ بغیر دے نورچا کوردونہ

غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ

سبوا | لہ کوردونہ بختیہ | تردے چہ | تاسوا اجازت داخلن | او سلام واپوئی | دھفہ پہ استونکنو | دا (خبرہ) | تہ تر هفہ مہ ورتنہ دی توشہ چہ اجازت داخلن | او دھفہ پہ استونکنو خلقو سلام وائے هوی۔ دناپاکو سزو

ذَلِكُمْ حَتَّى تَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ

سبوا | لہ کوردونہ بختیہ | تردے چہ | تاسوا اجازت داخلن | او سلام واپوئی | دھفہ پہ استونکنو | دا (خبرہ) | تہ تر هفہ مہ ورتنہ دی توشہ چہ اجازت داخلن | او دھفہ پہ استونکنو خلقو سلام وائے هوی۔ دناپاکو سزو

ذَلِكُمْ حَتَّى تَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ

سبوا | لہ کوردونہ بختیہ | تردے چہ | تاسوا اجازت داخلن | او سلام واپوئی | دھفہ پہ استونکنو | دا (خبرہ) | تہ تر هفہ مہ ورتنہ دی توشہ چہ اجازت داخلن | او دھفہ پہ استونکنو خلقو سلام وائے هوی۔ دناپاکو سزو

ذَلِكُمْ حَتَّى تَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ

سبوا | لہ کوردونہ بختیہ | تردے چہ | تاسوا اجازت داخلن | او سلام واپوئی | دھفہ پہ استونکنو | دا (خبرہ) | تہ تر هفہ مہ ورتنہ دی توشہ چہ اجازت داخلن | او دھفہ پہ استونکنو خلقو سلام وائے هوی۔ دناپاکو سزو

ذَلِكُمْ حَتَّى تَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ

سبوا | لہ کوردونہ بختیہ | تردے چہ | تاسوا اجازت داخلن | او سلام واپوئی | دھفہ پہ استونکنو | دا (خبرہ) | تہ تر هفہ مہ ورتنہ دی توشہ چہ اجازت داخلن | او دھفہ پہ استونکنو خلقو سلام وائے هوی۔ دناپاکو سزو

لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ فَإِنْ لَمْ تَتَّخِذُوا فِيهَا أَحَدًا

تاسو پارہ دے چا تاسو نصیحت حاصل کریں پس کہ چونکہ یہاں مومئی تاسو | پہ ہننے کے | ہیٹھ کی

لَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۖ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ائْتُوا ۖ

دینہ مہ و رخی دے مائے نہ ترکچہ | اجازت دکرے شی | تاسوتہ | اوکے چہرے و دیکھے شی تاسوتہ | چہ واپس شی

اَوَلَمْ يَدْرِكُوهُ يَوْمَ يَكُونُ لِلنَّارِ مِائَةُ اَلْفَ سَنَةٍ مَّا تَبَدَّلُ فِي اَافاقِهَا

پس شی (دا خبرہ) زیاتہ پاکیزہ تاسو پاره او اللہ پہ ہفتہ فہ چہ کوئی تے تاسو جوہ دے

وایس شی، هم داخله ستاسو په حقله غوره ده او الله تعالی ستاسو په کارونو ښه پوه دے -

س عليكم جناح ان تدخلوا بيوتا غير مسكونه

۲۰۰۰ء کے بعد یہ تاسو حہ گناہ نشنتہ چہ یہ کومو کو رو نو کینے ځوک نہ وسپیږی (او) ستاسو مال اوسامان پہ هڅ کینے

هَٰذَا مَتَاعُ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

دے (بلکہ پہلے بچے) ساماوی ستاسو | او اللہ | بوھیری | خٹھہ تاسو ینکارہ کوئی | اوخٹھہ | تاسو پھوئی
وی نو خٹھہ ورنوڑئی ، او اللہ تعالیٰ ستاسو بہ خرگند واویہ پھو کارنو یاند ینہ بوھیری

لِّلْمُؤْمِنِينَ يَخْشَوْنَ اللَّهَ عَظِيمًا مِّنْ أَيْصَارِهِمْ وَحَقَّقُوا فُرُوجَهُمْ

مؤمنان و سروتہ | چہ فیہ ساقی | ستر گے خیل | او حفاظت د کوی | دخیلو شرم کاھونو

او د خپلو سندرېو حفاظت د کوی

در با کزاده | دوی زاده | بشکرت الله | خبردارم | چه هفته | چه دوی کوی | او وایه

۱۰ ددوی د پاره دیره بهتره ده ، الله تعالی د خلقو په ټولو کارونو بشپړه خبر ده . او مونږ مانوښک

وَمَنْ يَخْضُضْ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْطِمْ فُرُوجَهُمْ

اوہ حفاظت دے کوی د خیلو سترے ساقی

مَنْ تَتَّبَعَنِ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْحَكُوا

خیل بنائست | مکر | کوم چه ظاهروی | له هغه نه | او حقوی د راویوی

دول سنگار نه څرگندوي، البته کوم چه نه سی پيښه.

علی حیوین ولایت بدین ریس

او خیل دول سنگار دینہ شکر مندوی

منزل ۴

أَوْ آبَائِهِمْ أَوْ آبَاءُ بُعُولَتِهِمْ أَوْ أَبْنَائِهِمْ أَوْ أَبْنَاءُ بُعُولَتِهِمْ أَوْ
یا خپلو پلارانوته | یا | د خپلو خاوندانو پلارانوته | یا خپلو خاوندانوته | یا د خپلو خاوندانو خاوندانوته | یا
یا خپلو پلارانوته | یا سخرانوته | یا خپلو خاوندانوته | یا د خاوندانو خاوندانوته | یا

إِخْوَانِهِمْ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِمْ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِمْ أَوْ نِسَائِهِمْ أَوْ مَا
یا خپلو وروڼوته | یا خپلو وروڼوته | یا خپلو خورونوته | یا خپلو ښځوته | یا په هغه وښځو
خپلو وروڼوته | یا خپلو وروڼوته | یا خپلو خورونوته | یا د خپل مذهب ښځوته | یا

مَلَكَتْ أَيْمَانَهُمْ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
د کومو مالکان دی | د دوی ښی لاسونه | یا هغه خادمان چه | چه حاجت نه لری (د ښځو) | له سرونه
خپلو وښځوته | یا له سرونه هغه خادمانوته چه نفسانی خواهشات نه لری

أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ
یا هغه ماشومان | کوم چه | خبر نه وی | په شرمکاڼو | د ښځو | اونه دوهی دوی (د نکاح)
یا هغه ماشومانوته چه لا د ښځو د پردو د خبرو نه واقف نه وی او (د تلوی په وخت کې) ښځو

يَأْجُلِهِنَّ لِيَعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
په خپلو ښځو | چه معلوم شی | هغه هغه چه | پټوی د دوی | له خپل ښائست نه | او تاسو توبه وکړئ
د خپل ښځو په زور کاڼه وی چه په دے سره د دوی پټو کاڼو آواز واوریدے شی ، او تاسو ټول الله تعالی

إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
د الله په وړاند | ټول | اے | مؤمنانو! | د پاره د چچه تاسو | کامیاب شی |
نه توبه وپاسئ | اے مؤمنانو! چه تاسو نجات بیامومئ | او په

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَأَمَّا بَكُمْ
او نکاح وکړئ | د کونډو وښځو | له خپل قوم نه | او د نیکانو | غلامانو | او د وښځو
تاسو کښه چه کوم شے کونډه دی د هغوی نکاح کوئ او د خپلو نیکانو غلامانو هم او د وښځو هم د نکاح کوئ

إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ
که چرے وی دوی | محتاجه | نو غنیان به کړی دوی | الله | په خپل فضل سره | او الله
که د دوی غریبان وی نو الله تعالی به ئ په خپل فضل سره غنیان کړی او الله تعالی د چیرے

وَإِسْعَ عَلَيْهِمُ ۖ وَلِیَسْتَعْفِفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا
چیر وکړئ | پوهه دے | او پاکد امه د وښځو | هغه خلق چه | نه بیامومی (سامان) | د نکاح
فراغتیا خاوندان په هر شے پوهه او کوم خلق چه د نکاح طاقت نه لری پکار دی چه هغوی مان

حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ
تر دے چه | غنیان کړی دوی | الله | په خپل فضل سره | او هغه خلق چه | غواری | معاهد کول
پاکد امه ساتی تر دے چه الله تعالی په خپل فضل سره هغوی غنیان کړی او کوم غلامان چه تاسو سره مکاتبت (معاهد)

مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتَبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا

له هغه چانه | چه مالكان شوى | په لاسونو ستاسو | پس مكاتب كړي هغوى | كه چيرته تاسو معلومه كړي | په هغوى كېنه | فته نيكي كول او ازادى حاصلول | غواړي كه چيرته تاسو ته په هغوى كېنه نيكي او صلاحيت معلوم وي نو هغوى سره مكاتب وكړي

وَأَتَوْهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِى آتَاكُمْ وَلَا تُكْرَهُوا فَتِيَّتَكُمْ

او تاسو ور كړي دوى ته | د الله د مال نه | كوم چه ته دركړې د تاسو | اومه مجبوره كوي | خپله وينې او كوم مال چه الله تعالى تاسوله دركړې دى له هغه نه دوى ته هم لږ وركړي | او خپله وينې د دنيا د ژوند

عَلَى الْبَغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتُّوْا عَرْضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

په بد كارى باندې | كه چيرته | غواړي دوى | پاكېدنه وسيل | د پاره د چه حاصل كړي | سامان | د دنيا د ژوند د فائدو حاصلولو | د پاره په زنا كارى مه مجبوره كوي هر كله چه هغوى پاك لڼه اوسيدل غواړي

وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غَفُورٌ

او څوك چه | مجبوره كوي دوى | نو بيشكه | الله | پس د دوى د مجبوره كولو نه | مخنيون كې او څوك چه هغوى | په زنا كولو | مجبوره كړي | نو الله تعالى د هغوى د مجبورتيانه پس بخښونكې

رَحِيمٌ ۝۳۱ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا

مهربان دى | او بيشكه | نازل كړل موږ ته | ستا طرف ته | آيتونه | روښانه | او مثالونه مهربان دى | او موږ ته ستا طرف ته واضح حكيمونه نازل كړي دي او د هغو خلقو مثالونه

مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝۳۲ اللَّهُ

د هغو خلقو چه | تير شوي دي | له تاسو نه وړاندې | او نصيحت | د پرهيزكارانو د پاره | الله (بيان كړى دى) چه ستاسو نه وړاندې تير شوي دي او د ويريدونكو د پاره (د نصيحت د ذريعې) ده | الله تعالى

نُورُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مِثْلُ نُوْرِهِ كَمِثْلُوْنِهَا فِيهَا مَصٰبِحٌ

نور | د آسمانونو | او د زمكه دى | مثال | د دې نور | په شاد تاخ كې | چه په هغه كېنه | د يوه ده د آسمانونو او د زمكه نور دى د دې نور مثال داسې كې لكه چه يو تاخ دى چه په هغه كېنه د يوه پرته

الْمَصٰبِحُ فِي رُجَاۗجَةٍ ۝۳۳ اَلْزَّجَاۗجَةُ كَالَّذِى كُوْكِبَ دُرِّىۙ يُوْقَدُ

هغه د يوه | په يوه شيشه كېنه ده | هغه شيشه | داسې ده لكه چه | د استوړ كې | زليدونكې | بلوې شى هغه ده او هغه د يوه په يوه شيشه كېنه ده (او هغه) شيشه لكه يو خلك د ستوس دى دى دغه د يوه د يوه

مِّنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَّكَادُ

له يوه اونه نه | چه برکتى ده | د زيتون | چه نه نور خانه ده | اونه نور پريوانه نه | نزد دى چه فائده مند دى برکتى اونه نه بلبليرى ريعنى د زيتون نه چه نه د نور خانه غاړې ته ولاړه ده اونه د قلعې غاړې ته

رَیُّهَا يُضَيۡءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُوْرٍ يَّهْدِى

نيل د هغه | رڼا وركوي | اكر كه نه دى رسيدل هغه ته | نور | رڼا ده د پاسه د رڼا | لاسه ښايي د اكر كونه ښكاري لكه چه په خپله به اوس پله شى اكر كړ او وروسته نزد هم نه شى هغه توله رڼا رڼا ده | الله تعالى چه د بيا

اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ

اللہ | خیل نور تہ | چاہے جسے وہ غواہی | اویا نوئی | اللہ | مثالونہ | خلق و دیارہ |
پہ حقہ و غواہی نوڈ خیل نور ہدایت ورتہ وکری او اللہ تعالیٰ خلق و دیارہ مثالونہ بیانوئی

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ

او اللہ | ہر خیز باند | پوہ دے | پہ ہفہ کوروئے | پہ حکم کرے | اللہ | چہ اوجت دیکہے شی | اویا دیشی |
او اللہ تعالیٰ پہ ہر خیز بند پوہ دے ، پہ داسے کوروئو (یعنی جہاتونو) کہے چہ اللہ تعالیٰ دھفہ (کوروئو) پہ حقہ

فِيهَا اسْمُهُ لَا يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

پہ ہفہ کہے | نامہ ددہ | پاک بیانوئی | ددہ | پہ ہفہ کہے | سحر | مانیام |
داحکم و کرے دے چہ دھفہ ادب لحاظ دساتے شی او دھفہ نوم دپہ کہے اختلشی پہ ہفہ کہے سحر مانیام خلق داللہ پاک

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ

رد (سری) | چہ نہ غافلہ کوی دوی | سوداگری | اونہ اخستل خرشول | داللہ دذکر نہ | او دقامو |
بیانوئی ، داسے خلق کوم چہ داللہ تعالیٰ دذکر نہ نہ تجارت غافلہ کولے شی نہ اخستل خرشول او نہ دمونہ قانمولو او

الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ

د مونہ نہ | اوداد اکولو | دذکر نہ | دوی ویریڈی | لہ ہفہ ورے نہ | چہ الہ نہ بہ شی |
زکوٰۃ ادا کولو نہ (خیز دوی منع کولے شی) ، ہغوی دھفہ ورے نہ ویریڈی چہ زہونہ

فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ۝ لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ

پہ ہفہ کہے | زہونہ | اوسترکے | دیارہ ددے چہ جزا وکری دوی | اللہ | غورہ |
اوسترکے بہ پہ کہے (پہ بل مخر) واڈہی ، انجام بہ بے داوی چہ اللہ تعالیٰ بہ ورلہ دخیلوئیکو علونہ

مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

دھو علونہ | چہ دوی کول | او چہ زیات وکری دوی نہ | دخیل فضل نہ | او اللہ | رزق وکری |
دبیرہ بندہ وکری او دخیل فضل نہ بہ زیات ہم وکری ، او اللہ تعالیٰ چہ دچاہہ حقہ

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ

چاہے چہ غواہی | بے حسابہ | او کوم چہ کافران دی | علونہ ددوی | پشان دسراب |
غواہی نوڈے حسابہ رزق وکری ، او شک چہ کافران دی دھغوی علونہ دسراب پہ شان دی

بَقِيعَةٍ يَّحْسِبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ

پہ بیابان کہے | چہ خیال کوی پہ ہفہ | ترے | دآوہو | نردے چہ | ہرکہ راشی ہفہ نہ | نو بیانہ موی (ہلتہ) |
چہ پہ بو ہوار میدان کہے پرے ترے دآوہو مکان کوی خورکہ چہ ورتہ نردے ورشی نو ہیشہ بیانہ

شَيْئًا ۖ وَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوقَهُ حِسَابَهُ ۖ وَاللَّهُ سَرِيعُ

جیح | او بیاموی اللہ | ہلتہ | نو ہفہ پور وکری ددہ | حساب ددہ | او اللہ | دیر زس |
موی او ہلتہ ددہ (اللہ (تقدیر) بیاموی نو ہفہ ورسرہ خیل حساب پورہ کوی (ادھر کوی) او اللہ تعالیٰ دیر

الْحَسَابِ ۚ اَوْ كَظَلَمْتَ فِي بَحْرِ لَيْلِي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ

حساب کو نیکے یا پہ شان د تیارو | پہ یو ژور دریاب کئے | چه راپتوی دے | چپہ | د پاسه

زہ حساب خلاصوی یا دھغه علونہ داسے دی لکه د لوئے ژور سمند د لاند تیارے چه لوئے لوئے چه پیر

مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلَمْتَ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ

د لے چپہ | د پاسه د هغه | دریخ وی | تیارے دی | خے د هغه | د پاسه خے نور

باندی راخی، د یوے چه د پاسه بله چپہ وی او بیا د هغه چپو د پاسه دریخ وی غرض داچه لاند باندی تیارے راخو لے

اِذَا اَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْدِرْهَا ۖ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا

هر که چه راویاسی دم خیل لاس | نو لید لے نه شی هغه | او هر هغه کس چه | نه دے جو کره | الله | ده له | رغه نور

شوی وی که خوک خیل لاس راویاسی نو داسے (تیاره) وی لکه چه هغه هم لیک نه شی او چاله چه الله (د هدایت) رنوا

فَمَالَهُ مِنْ ثَوْرٍ ۚ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مِّنْ فِي السَّمَوَاتِ

پس نشسته د ده د یاره | رغه نور | آیانه دی کتلی تا | چه د الله | پاک سیانوی | خوک چه په آسمانو کئے

ورنه کړی نو هغه له بل هچر نه رنوا نشسته، آیانه معلومه نه ده چه قول (مخلوق) د الله تسبیح وای خوک چه په آسمانو

وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتْ كُلُّ قَدْعِلَمَ صَلَاتَهُ

وزمکه کئے دی | اوما رغان | وزرے خوزونکی | هریو | پیژند لے ده | خپله دُعا

کئے اوزمکه کئے دی او الوونکی مارغان هم چه وزرے غور لے وی، هر یو ته خپله خپله دُعا او خپله خپله تسبیح

وَتُسَبِّحُهُ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ

اوخپله تسبیح | او الله | پوهه دے | په هغه خه | چه دوی ته کوی | او هم الله د یاره ده | بادشاهی

معلومه ده، او الله تعالی ته د دوی قول عملونه معلوم دی - او د آسمانو او د زمکه

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللَّهَ يُرْجِي

د آسمانو او د زمکه | او د الله طرف ته | واپس تلل دی | آیانه دی کتلی تا | چه الله | روانوی

بادشاهت هم د الله تعالی د یاره د هم د الله تعالی طرف ته واپس تک د آیانه دی لیدلی چه هم الله تعالی

سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ

دریخ | بیا | یوخله کوی | دا په خپل منځ کئے | بیا کړی دا | قط په قط | بیانه ویه (چه) | باران

دریخ روانوی، بیا په خپل منځ کئے یوخله کوی، بیا لاند باندی کوی، نوته لے ویه چه د هغه د

يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِثْرًا ۖ فَيَهْبِطُ فِيهَا

راوی | د دے د مینځ نه | او هغه راوردی | له آسمان نه | د غرونو (په شان وریخو) نه | چه په کئے دی

مینځ نه باران راوی او د وریخو د لویو لویو حصونه د لوی راوردی

مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ ۚ

برلئی | پس هغه وروی | دا | په چاچه غواړی | او بیرته نه غواړی | له هغه چانه | چه غواړی

نو په چاچه غواړی په هغه لے راوردی او چه د چانه چه خوښه شی د هغوی نه لے بیرته ساتی

يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۝ يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ

نزدکده چه برق | ددے دبرینتا | بوئی | سترکے (نظرے) | بدوی | الله | شبہ
دھے دجلئی برق داسے ہسکاری لکھ چه اوس بہ دسترگو نظر بوئی ، ہم الله تعالیٰ شبہ اورے ادوی

وَالنَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ وَاللَّهُ

اور دھ | بیشک | یہ دے کئے | عبرت دے | دسترگو د خاوند انودیارہ | اولله
دا ادوی - بیشک یہ دے کئے دسترگو د خاوندانو د پارہ لوئے عبرت دے اولله تعالیٰ ہر بہ

خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّن يَّمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ

پیدا کرد | ہر تلوکے سادار | لہ اویونہ | پس غنے لہ دوی نہ دی | چه روان دی | یہ خبتہ خیلہ
گرنہ نہ غیز د اویونہ پیدا کردے دے ، نو غنے پہ کئے داسے دی چه پہ کیدہ باند خوشیدی

وَمِنْهُمْ مَّن يَّمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَّمْشِي

اوغنے لہ دوی نہ | چه روان دی | پہ ددو بٹیو | اوغنے لہ دوی نہ | ہغے دی چه روان دی
اوغنے داسے دی چه پہ ددو ہنیو کرجی اوغنے لہ دوی نہ داسے دی چه پہ غلوروشیو

عَلَىٰ أَرْبَعٍ ۖ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

پہ غلوروشیو | پیدا کردی الله | خہ چه عواری | بیشک الله | پہ ہر خیز باند | قدرت لری
تک کوی ، الله تعالیٰ چه خہ عواری ہغے پیدا کردی ، بیشک الله تعالیٰ پہ ہر خیز باند قدرت لری

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ

بیشک | نازل کرد مونہ | آیتونہ | روینانہ | اولله | ہدایت کوی | چاتہ چه | عواری
یقیناً مونہ واضعہ حکمونہ نازل کرد ، اولله تعالیٰ چه دچاہہ حقلہ عواری نویہ سبہ

إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ

طرف دلاسے سبہ نہ | او دوی وائی | مونہ ایمان راہرو | پہ الله | او پہ رسول باند
لاسہ لے روان کردی - او دا خلق وائی چه مونہ الله تعالیٰ او ددے پہ رسول باند ایمان راہرو

وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ فِرْقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ ۖ وَمَا

اومونہ حکم ومنلو | بیا مخ واہروی | یوہ لہ | لہ دوی نہ | پس | لہ دے نہ | اونہ دی
دے او دھغوی حکمونہ مو ومنل خود دے نہ پس ہم ددوی یوتوے مخ ادوی او دا خلق

أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ

دا خلق | مؤمنان | اوہرکھ چه | دوی راوبلے شی | طرف د الله او رسول ددے نہ | چه فیصلہ کردی
(ہیجہ کلہ) ایمان راوہونکی نہ دی - اوہرکھ چه دوی الله تعالیٰ او ددے د رسول طرف نہ راوبلے شی

بَيْنَهُمْ إِذَا فِرْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ۝ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ

ددوی پہ منہ کئے | ذناکھانہ بوہ لہ | لہ دوی نہ | مخ ادوی | او کہ چہرے وی | ددوی | حق
چه ددوی ترمیجہ فیصلہ کردی نویہ دوی کئے یوہ لہ فوراً مخ واہروی - او کہ چہرے ددوی پہ حاقہ حق

إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
مَكَرًا | پیغام رسول | بنکارہ | وعدہ کرے دے | اللہ | ہجو خلق و سرہ | چہ ایمانے راوی دے | لہ تاسونہ
نشہ خوصافا (حکمونہ) رسول دی ، پہ تاسو کینے چاہہ ایمان راوی دے دے او د نیکی کارونہ کوی

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
او علونے و کول | بنہ | چہ ضرور بہ دوی تہ خلافت و کری | پہ زمکہ کینے | لکہ خٹکے چہ | دے خلافت و کری
نوا اللہ تعالی و سرہ وعدہ کرے دے چہ دے دے حکومت بہ ورلہ و کری لکہ چہ دے دوی تہ بخوا خلق
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
ہجو خلقونہ | چہ و ہا نہ لہ دوی تہ و و | او مضبوط بہ کری | دوی دپارہ | دے دوی دین | ہجو دین | چہ دے خویش کرے | دوی پارہ
لہ لے و کرے دے دے ، او ہجو دین بہ ورلہ مضبوط کری کوم چہ لے دوی لہ خویش کرے دے

وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
او بد لہ بہ و کری دوی تہ | پس لہ ویرے دے دوی تہ | امن | دوی بہ عبادت کوی زما | شریک بہ نہ مقہوی
او دے ویرے پہ بدل بہ لے امن نصیب کری ۔ (پہ شرط دے) چہ زما عبادت کوی ہیئت و سرہ
بِي شَيْءٍ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝

ماسرہ | ہیئت غلیظ | او خوک چہ ناشکری و کری | پس لہ دے | پس دے چہ لہ | دوی دی نافرمان ۔
نہ شریکوی ، او خوک چہ دے نہ پس ہم کفر غورہ کری نو ہم دے خلق نافرمانہ دی

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرِّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝
اوقائم ساتی | مونہ | او و کوی زکوٰۃ | او حکم منی دے رسول | چہ پہ تاسو | رحم و کرے شی
(او لے مسلمانانہ) دے مونہ نو پابندی ساتی او زکوٰۃ و کوی او دے رسول حکم منی چہ مہربانی دربانہ و کرے شی ۔

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ مِنَ
خیال مہ کوہ | پہ ہجو چہ | کافران دی | دے عاجز کونکو | پہ زمکہ کینے | او خٹکے دے دوی | او دے
دا خیال مہ کوئی چہ کافران بہ (مونہ) پہ زمکہ کینے عاجزہ کری او دے دوی تہ کاؤ نہ دے دے

وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ
او دا بدل خٹکے | دے ورتلو دے | اے ایمان والو! | اجازت و اخلی لہ تاسونہ | ہجو خلق
او ہجو دے خراب خٹکے دے ۔ اے مسلمانانہ! ستاسو (خادمان) مریانو لہ او ہجو ماشومانو لہ چہ دے

مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ
چہ دے غوی مالک شوی لاسونہ ستاسو | او ہجو (ہلکان) چہ | نہ دی رسیدی | حد احتلام تہ | لہ تاسونہ | درے حله
عقل حد تہ رسیدی نہ دی ، پکاری چہ پہ درے وختہ کینے درنہ (دے راستو) اجازت غوازی (دی)

مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ
وہا نہ | دے مونہ دے صیانہ | او ہجو وخت چہ | تاسو کوزوی | جاے غیل | دے غرے
دے سحر دے مونہ نہ وہا نہ او (دی) خٹکے وخت چہ تاسو دے غرے غیل جاے دے غرے (او دی)

وَمَنْ بَعْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ

اد پس | له مانحه د ماسختن نه | دادرې | وختونه د خلوت د | د پاره ستاسو | نشته د | په تاسو

وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طُوفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ

اونه په دوی | خه گناه | د دې (وختونو) نه پس | چه راتلونکي د دوی | په تاسو | خه له تاسونه

عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

په ختو | دغه شان | بيانوی | الله | تاسو د پاره | آيتونه | او الله | پوهه

حَكِيمٌ ۝ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا

د حکمت خاوند د | او هر کله چه ستاسو هلکان بالغان شي | نو پکار دی چه هغوی هم

كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ

لکه څنگه چه | اجازت غوښتلو | هغو خلقو چه | وړاند له دوی نه وو | دغه شان | بيانوی | الله

لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ

د پاره ستاسو | آيتونه خپل | او الله | پوهه | د حکمت خاوند د | او د بيزيانه بودی | له بختونه

الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ

هغه چه | اميد نه لري | د نکاح | پس نشته د | په دوی | خه گناه | چه کيږي دوی

ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ

خپله (زياتي) جامه | چه نه وي ښکاره کوونکې | د ښائست خپل | او که احتياط وکړي دوی | نو ډيره ښه

لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ

دوی د پاره | او الله | اوريدونکې | پوهه د | نشته د | په وړوند | خه گناه

وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا

اونه | په مړه | خه گناه | اونه | په ښکاره | خه گناه | اونه

نَهْ يَجْزِيكَ سِرِّي خَه ملامته شته | اونه په چا نل دغه | خه وېال شته | اونه

عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ

په ذات ستاسو | چه خورئ تاسو | له خپلو کورونو نه | یا له کورونو | یا د پلارانو د کورونو نه

أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ

یا له کورونو | د میندو خپلونه | یا له کورونو | د وروڼو خپلونه | یا له کورونو | د خویندو خپلونه

يَا د میندو د کورونو نه ، یا د وروڼو د کورونو نه ، یا د خویندو د کورونو نه

أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ

یا له کورونو | د ترورنو خپلونه | یا له کورونو | د پلارانو د خویندو خپلونه | یا له کورونو | د ماما کانو خپلونه

یا د ترورنو د کورونو نه ، یا د ماسو کانو د کورونو نه ، یا د ماما کانو د کورونو نه

أَوْ بُيُوتِ خَلَتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْهُ مَفَاتِحُ أَوْ صَدِيقِكُمْ

یا له کورونو | د مور د خویندو خپلونه | یا له هغو کورونو نه | چه ستاسو په قبضه کې دي | کنجیانه د هغی | یا له کورونو د دوستانو خپلونه

یا د بیوکانو د کورونو نه | یا د هغو کورونو نه | چه د هغی کنجی ستاسو په اختیار کې وي | یا د خپلو دوستانو د کورونو نه

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ

نشته دے په تاسو | څه کناه | چه تاسو خورئ | ټول یوځل | یا د اجد اجد | پس هر کله | تاسو دغه څو

په دے کې هېڅ کناه نشته که په یوځای شریک خوراک کوئ او که جدا جدا کوئ خو چه کله دے کورونو ته

يُؤْتُوا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةً

کورونو ته | نو سلام کوئ | خپلو خلقو ته | د دعا خبر | له طرفه د الله نه | د برکت

وَرَنُودٌ نُّورًا (ول خپلو خلقو ته سلام کوئ ، چه د دعا په شان د الله تعالی د طرف نه مقرر کېدو برکتی

طَيِّبَةً كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

پاکیزه | دغه شان | بیانوي | الله | د پاره ستاسو | آیتونه | د پاره د چه تاسو | پوه شئ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا

بیشکه | مؤمنان | هغه خلق دی | چه ایمان راوړو | په الله | او په رسول دده | او هر کله | وی دوی

مُؤْمِنًا خَوْسِ هَم هغه خلق دی | چه الله تعالی او دده په رسول باندې ایمان راوړی | او هر کله | چه د رسول

مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ

دده سره | په یو داسه کار | چه اجتماعي وی | نو دوی نه | ځي | تر دے | چه | اجازت وغواړي | د کله پیغمبر

مَلَكَتِيَا ته په یو داسه کار | راټول شوی وی | چه د هغی د پاره ټولنه شوی وی | نو تر څو | چه | اجازت واخلی | تر هغه نه

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

بیشکه | کوم خلق | چه | اجازت غواړي | له تانه | هم دا هغه خلق دی | کوم | چه | ایمان راوړی | په الله

يَسْتَنِي كِبْرِي (لے پیغمبر!) څوک | چه | له تانه | اجازت اخلي | ځي | نو هم دا هغه خلق دی | چه الله تعالی او دده په رسول

وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَاذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِّنْ لِمَن

اودھا ہے رسول پس ہر کہ چہ | ددی اجازت وغوی نہ تانہ | دیارہ دھند کار خیل | تواجارت و رکوبہ | ہفہ چاہتہ چہ

يَشْتُمُ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

خواہے تہ | لہ دوی نہ | او معافی غواہ | دوی دیارہ | دھند کار خیل | بیشکہ اللہ | غفور رحیم | ہفہ چاہتہ چہ

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا

تاسو نہ جو دوی | بلتہ | دیغیر | یہ خیل میں کیے | یہ شان و بیغ | ستاسو یوں نہ

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ

یقیناً یذنی | اللہ | ہفہ خلق چہ | روغونہ دوی | لہ تاسو نہ | غی شان | پس پلارہ چہ | دوی بری

الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرٍ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ

ہفہ خلق چہ | مخالفت کوی | ددکا دھکم | چہ ورسیری دوی | مقصیت | یا ورسیری دوی | لہ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ أَلَا إِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ

عذاب | ددکا | خبردار | بیشک | ہم داللہ دی | ہفہ خلق چہ | اسلمانوں کیے

وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ

اور مکہ کیے دی | بیشکہ اللہ پیرنی | یہ کوم (حال) کیے چہ تاسو یوں | او یہ کومہ ورج چہ | دوی واپس کرکون

إِلَيْهِ فَيَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

دکا طرقتہ | بیا دے بہ ونبائی دوی | ہفہ خلق چہ | کوی دوی | او اللہ | یہ اہر خیر | ہواہہ دے

سُورَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ وَمِنْ سَبْعِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ فرقان | مکیہ | سب سے | اللہ | رحمن رحیم | ہفہ خلق چہ | ہر کہ چہ | ہر کہ چہ | ہر کہ چہ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ

بربارکت کی | ہفہ ذات چہ | نازل نے کر دے | یہ حق او باطل کیے فرق کر دے (قرآن) | یہ خیل بندہ یا بنو | ہفہ خلق چہ | دکا طرقتہ

نَزَلَ بِهِ الرُّسُلَ أَنذَرْنَاهُ إِذْ بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَارَكْنَا فِي هَدْيِهَا وَكَرَّمْنَا فَرْدَهَا فَذُوقُوا نَارَهَا

نازل کر دے | ہفہ ذات چہ | نازل نے کر دے | یہ حق او باطل کیے فرق کر دے (قرآن) | یہ خیل بندہ یا بنو | ہفہ خلق چہ | دکا طرقتہ

ابا یسک
رو نو سنہ
خوبتکم
بنو و خیلونہ
نو سنہ
والکم
کافو خیلونہ
نو سنہ
بدیقکم
خودو ستا و خیلونہ
تا فہد کرکونہ
دخلتکم
اسودنہ خفی
غے کورونہ
کے
کے برکتی
لمون
ہدشی
شہ
اکانوا
دوی دوی
چہ دوسول
د
زنوہ
دکا طرقتہ
ی اللہ
یہ اللہ
دکا طرقتہ

تَذِيرًا ۱۱ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ

وہیرو کے | ہفتہ ذات | چہ دھتہ دہ | بادشاہی | د آسمانوں | اوڈز مک | اونہ دے نیوے

وَلَدًا ۱۲ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ

ہفتہ اولاد | اونشتہ دے | ددہ | دھوک | شریک | پہ بادشاہی کے | اوہتہ پیداکرہ | ہریو خیز

فَقَدَرَهُ ۱۳ تَقْدِيرًا ۱۴ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ

ہی اندازہ کے کرد | پہ اندازہ کولوسرہ | اودوی و نیول | ددہ نہ سیوا | معبودان | چہ نہ پیداکری

شَيْئًا ۱۵ وَهُمْ يَخْلُقُونَ ۱۶ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

خیز | اودوی | پیداکری شے | اودوی اختیار نہ لری | د خیل خان د پارہ | د خیزان | اونہ د خہ فائدہ

وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً ۱۷ وَلَا نُشُورًا ۱۸ وَقَالَ الَّذِينَ

وڈوی اختیار نہ لری | د مرگ | او نہ د ژوند | اونہ بیا د رپورتہ کید | اودائی | ہفتہ خلق چہ

كَافَرُوا ۱۹ إِنَّ هَذَا إِلَّا رَأْفُكَ ۲۰ أَفْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ

و نہ د چا د مرگ واک لری اونہ د چا د ژوند اونہ د چا د سرد و بارہ ژوندی کولہ واک فران وائی

كَافَرُوا ۲۱ إِنَّ هَذَا إِلَّا رَأْفُكَ ۲۲ أَفْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ

کافران دی | چہ نہ دے دار قرآن | مکر دروغ | چہ تیلے دے لہ خان نہ | اومد د کرے ددہ | پہ دے

قَوْمٌ آخَرُونَ ۲۳ فَقَدْ جَاءُوا ظُلُمًا وَزُورًا ۲۴ وَقَالُوا ۲۵

چہ دا قرآن | خوبس تش دروغ دی چہ جے سری د خان نہ راجو کری دی | او نور و خلق و ورسرہ ددے پہ

لَأَوَّلِينَ ۲۶ اَكْتَبَتْهَا فِيهِ تَمَلُّ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۲۷ قُلْ

نوسر و خلقو | بیشک عمل و کردوی | د ظلم | اوڈ دسروغو | اودوی وائی | چہ د اقصی کی

د بخوانو خلقو | چہ دہ لیکلی دی | پس ہفتہ | ویکل کید شے پہ دہ | سحر | اومانام | وواہ

نَحْنُ نَزَّلَهُ ۲۸ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ

د بخوانو خلقو قیسی دی | چہ دے سری پہ چا لیکلی دی | نو ہم دغہ نو شتہ ورتہ صبا بیک آورو شے نہ ورتہ

غَفُورًا ۲۹ رَحِيمًا ۳۰ وَقَالُوا ۳۱ مَا لَ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ

بازل کرے دے | ہفتہ ذات | چہ پیڑنی | رانہ | د آسمانوں | اوڈز مک | بیشک دے | دے

وواہ چہ دا قرآن | ہفتہ ذات نازل کرے دے | چہ ہفتہ نہ د آسمانوں اوڈز مک | ہریوران معلوم د بیشک ہفتہ

مَنْزِلًا ۳۲

فِي الْأَسْوَاقِ ۖ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ
 ۱۸ ہمارے بازاروں میں اگر کسی کو دے نہ ہو تو اسے فرشتہ دے دے کہ وہ اس کے ساتھ ہو

تَنْزِيلًا ۚ أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
 ۱۹ اور اسے نازل کیا جائے یا اس کے پاس خزانہ یا اس کے لئے جنت ہو جس سے وہ کھا کر رہے ہو

وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝۸ أَنْظِرْ
 ۲۰ اور ظالموں نے کہا ہم تم کو پیروی کرتے ہیں مگر ایک جادو پر مشغول شخص کو

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝۹
 ۲۱ کیسے تم نے ان کے لئے مثالیں بنائیں اور وہ گمراہ ہو گئے اور وہ اپنی راہ کو نہیں جانتے

تَبَرَّكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ
 ۲۲ تعالیٰ ہی ہے جس نے اگر چاہے تو تم کو ان کے خلاف بہتر چیزیں بنا دیں

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ۝۱۰ بَلْ كَذَّبُوا
 ۲۳ نہایت ہی بڑی بات ہے کہ انہوں نے کہا کہ ہم تم کو جنتوں اور قلعوں سے بہتر چیزیں بنا دیں گے

بِالسَّاعَةِ ۖ وَقَعَدْنَا لِمَن كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۝۱۱ إِذَا رَأَتْهُمْ
 ۲۴ اس وقت کہ ان کے لئے سزا کا وقت آئے گا اور ہم ان کے لئے جہنم میں آگ لگا دیں گے

مِّنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا ۝۱۲ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا
 ۲۵ ان کے لئے دور سے ان کی آواز سنائی دے گی کہ وہ ان کو گھبراہٹ دے گا اور ان کو ڈرے گا

مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنَيْنِ دَعَوْا هَٰذَا لَكَ تَبُورًا ۝۱۳ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ
 ۲۶ ایک تنگ جگہ پر جو دو جگہوں کے ساتھ ہے انہوں نے کہا اے یہ تو تمہارا تباہی کا وقت ہے

تَبُورًا وَاحِدًا ۚ وَادْعُوا تَبُورًا كَثِيرًا ۝۱۴ قُلْ أَذِلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ
 ۲۷ ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت

مَرْكَبٌ أَوْ يَوْمَ الْيَوْمِ ۚ قُلْ أَذِلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ
 ۲۸ ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت

مَرْكَبٌ أَوْ يَوْمَ الْيَوْمِ ۚ قُلْ أَذِلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ
 ۲۹ ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت

مَرْكَبٌ أَوْ يَوْمَ الْيَوْمِ ۚ قُلْ أَذِلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ
 ۳۰ ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت

مَرْكَبٌ أَوْ يَوْمَ الْيَوْمِ ۚ قُلْ أَذِلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ
 ۳۱ ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت

مَرْكَبٌ أَوْ يَوْمَ الْيَوْمِ ۚ قُلْ أَذِلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ
 ۳۲ ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت یا ایک تباہی کا وقت

